

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการสื่อสารทางการเมืองในการ์ตูนการเมืองเกี่ยวกับรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการวิจัยเอกสาร เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมืองโดยการ์ตูนการเมืองของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชากรที่ศึกษา คือ การ์ตูนที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ได้แก่ การ์ตูนสด ที่ลงตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันเสาร์ และการ์ตูนเกาหลีขนาดเล็ก ที่ลงตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันเสาร์ ช่วงเวลาที่ศึกษาคือตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ.2551 ถึง 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 เพื่อศึกษาลักษณะเนื้อหาสาระทางการเมืองที่นำเสนอผ่านการ์ตูนการเมืองดังกล่าว จากการวิเคราะห์ภาพการ์ตูนทั้งภาพการ์ตูนสด และ ภาพการ์ตูนเกาหลีขนาดเล็ก ในช่วงเวลาดังกล่าวมีจำนวนทั้งสิ้น 1,062 ภาพ แต่มีส่วนที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อยู่ทั้งหมดเพียง 41 ภาพ โดยแยกออกเป็นเนื้อหาสาระประเด็นหลักสำคัญอยู่ 2 ประเด็น คือ ความชอบธรรมของรัฐบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 18 ภาพ และเสถียรภาพของรัฐบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 23 ภาพ ซึ่งปรากฏรายละเอียดเนื้อหาสาระในการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวกับความชอบธรรมของรัฐบาล

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เริ่มเข้ามาบริหารประเทศในวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยผ่านการลงคะแนนเสียงจากรัฐสภาให้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของประเทศไทย การเข้ามาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการต่อต้านจากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าการเข้ามาเป็นรัฐบาลในการบริหารประเทศของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ก็ได้รับการดำเนินจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่ต่อต้านว่าได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหาร การเข้ามาดำรงตำแหน่งจึงน่าจะมีปัญหาในเรื่องของความชอบธรรมทางการเมือง แต่ฝ่ายที่ให้การสนับสนุนก็ให้เหตุผลแย้งว่า การเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมีการลงคะแนนเสียงเลือกเข้า

มาอย่างถูกต้อง โดยมีผู้ที่เสนอชื่อเข้าแข่งขันถูกต้องตามวิธีการที่ได้ดำเนินการมาตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยฝ่ายที่สนับสนุนพยายามชี้ให้เห็นว่าการเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นั้น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดียวกับที่เลือก นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 25 และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 26 หากจะกล่าวหาว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขาดความชอบธรรม การกล่าวหานั้นก็อาจจะไม่เป็นธรรมต่อตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นไปได้ แต่การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาลชุดนี้ได้เกิดเหตุการณ์วุ่นวายทางการเมืองมากมาย ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาทางสื่อมวลชนในแง่มุมต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับความชอบธรรมของรัฐบาลนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ความชอบธรรมทางการเมือง ซึ่งพิจารณาจาก 3 ลักษณะ คือ การจัดตั้งรัฐบาล และลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี และ บทบาทและพฤติกรรมของคณะรัฐมนตรี และ ความชอบธรรมทางกฎหมาย โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ ดังนี้

ความชอบธรรมทางการเมือง เป็นเป้าหมายอีกประการหนึ่งของพัฒนาการทางการเมือง ความชอบธรรมทางการเมืองนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของความถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของการยอมรับของประชาชน (สุจิต บุญบงการ 2547: 28) พิจารณาจาก 3 ลักษณะ คือ

1. การจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ เป็นการยอมรับจากประชาชนต่อรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ ว่ามีความชอบธรรมในการบริหารประเทศหรือไม่ ซึ่งรัฐบาลที่มีความชอบธรรมจะมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยประชาชนเลือกผู้แทนของตนเข้าไปในรัฐสภา และถ้าพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปในรัฐสภามากที่สุด หลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็จะได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในการกรณีที่มีเสียงเพียงพอในการจัดตั้งรัฐบาล แต่ถ้าหากมีเสียงไม่เพียงพอ ก็สามารถที่จะรวบรวมเสียงของพรรคการเมืองอื่นให้เพียงพอในการจัดตั้งรัฐบาล โดยจะให้ผู้ที่เป็ลลำดับที่หนึ่งของระบบบัญชีรายชื่อ นั้น ส่งชื่อให้รัฐสภา เพื่อที่จะเลือกนายกรัฐมนตรี โดยมีผู้นำพรรคฝ่ายค้านเป็นผู้ส่งชื่อเข้าแข่งขัน เพื่อให้รัฐสภาลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี โดยวิธีเปิดเผยให้รู้โดยทั่วไป การเข้ามาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นไปในแนวทางเดียวกับรัฐบาลนาย สมัคร สุนทรเวช และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ดังนั้นความชอบธรรมของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ไม่ต่างไปจากรัฐบาลที่กล่าวมาทั้ง 2 แต่ก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง จากการศึกษาการดูในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ของภาพการ์ตูนสล และ ภาพการ์ตูนเกาหลีสามเล็ก สามารถนำเสนอประเด็นการจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ โดยจะกล่าวถึงความไม่เชื่อมั่นใน

ตัวเองของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พร้อมทั้งการเข้ามาบริหารประเทศโดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหารและมือที่มองไม่เห็น โดยกลุ่มทหารที่เข้ามาสนับสนุนนั้นเปรียบเหมือนการปิดทองหลังพระ แต่การเข้ามาบริหารประเทศก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการได้มาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผ่านการดู 6 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี ซึ่งเชื่อว่าตนเองจะได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากการลงคะแนนเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี

ภาพที่ 2 ถึงแม้รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะมาด้วยความชอบธรรมจากระบบรัฐสภา แต่ก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง เช่น กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) ถึงขนาดไม่สามารถเดินทางไปในทุกที่ได้ และเมื่อเดินทางไปไหนก็จะมีกลุ่มต่อต้านด้วยการใช้สัญลักษณ์ตีดับ

ภาพที่ 3 ภาพที่ 4 ภาพที่ 5 และ ภาพที่ 6 กลุ่มทหารให้การสนับสนุนรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อย่างเปิดเผย โดยกลุ่มทหารได้ออกมาปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งตามที่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ร้องขอ จนสามารถโยกไปถึงกลุ่มที่ถูกเรียกว่า กลุ่มมือที่มองไม่เห็น โดยกลุ่มดังกล่าวถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังการจัดตั้งรัฐบาลชุดดังกล่าว หลังจากรัฐบาลเสนอแผนปรองดอง เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง กลับถูกมองว่าไม่สามารถสั่งการให้ทหารปราบปรามกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาล

2. ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี มีผลต่อปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม ซึ่งรัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ถูกวิจารณ์เป็นอย่างมากในเรื่องภาวะผู้นำของตัวนายกรัฐมนตรีเอง ถึงแม้ว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะได้รับการศึกษาจากประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร 3 ปี โดยได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นคนไทยคนที่ 2 ที่ได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง (บรรหาร หินประบุตร 2547: 42) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เข้าเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2535 ในขณะที่มีอายุได้เพียง 27 ปี ในขณะนั้นถือว่าเป็น ส.ส. ที่มีอายุน้อยที่สุด และได้เป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2548 ใช้เวลาในการเติบโตทางการเมืองเพียง 13 ปี ก็ก้าวขึ้นมาเป็นหัวหน้าพรรคที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศ ต่อมาใน พ.ศ. 2551 ก็ได้ก้าวขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของประเทศไทย แต่การก้าวขึ้นมามีตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้รับการต่อต้านจากฝ่ายตรงข้าม โดยมีการให้ฉายาว่า “กรม. ต่างตอบแทน” และมองที่มาของรัฐบาลดังกล่าวว่า เป็นรัฐบาลที่ไปปล้นเขามา ปล้นกลางอากาศ บ้างก็มองว่าเป็น “รัฐบาลเด็กอนุบาล”

โดยมองว่านายกรัฐมนตรีขาดภาวะผู้นำในการบริหารประเทศ โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจที่เรียกว่ามือที่มองไม่เห็น ดังนั้นการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ดูเหมือนว่าจะมีคนคอยกำกับอยู่เบื้องหลัง ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม ก็จะแก้ไขได้ยาก เพราะตัวนายกรัฐมนตรีเองดูมองว่าขาดภาวะผู้นำในการจัดการรัฐบาลผสม ภาวะผู้นำของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้สะท้อนผ่านการ์ตูน 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนถึงความไม่เชื่อมั่นในภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี แต่เชื่อในความโปร่งใสในการบริหารประเทศ และมองการเมืองในประเทศไทยยังคงมีการกล่าวหาคู่ต่อสู้ทางการเมืองให้เกิดความเสียหาย อย่างกรณีคลิปเสียงของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่สั่งการให้ทหารปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมือง ซึ่งคลิปเสียงดังกล่าวเป็นคลิปเสียงที่ถูกตัดต่อจากกลุ่มที่ต้องการจะสาธิตโคลนใส่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เพื่อให้ขาดความชอบธรรมในการบริหารประเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ยังขาดภาวะผู้นำในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง พร้อมทั้งยังมองในภาพรวมของประเทศที่ไม่มีใครสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองได้ จนนำมาสู่การหยุดชะงักในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้ที่สร้างปัญหาเป็นคนเพียงคนเดียวทำไมถึงทำให้เหตุการณ์บ้านเมืองวุ่นวายได้ถึงเพียงนี้ หรือรัฐบาลต้องการให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นในบ้านเมือง เพื่อต้องการสร้างภาพภาวะผู้นำให้กับตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี และให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหวังผลการเลือกตั้งในครั้งหน้าก็เป็นได้

ภาพที่ 3 สะท้อนตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่ายังขาดวุฒิภาวะด้านการเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ ซึ่ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเอง มากกว่าการคำนึงถึงสาระสำคัญของกิจกรรมทางการเมือง

ภาพที่ 4 สะท้อนตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่ายังขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง โดยมองว่าแทนที่จะมาเร่งแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจกลับมากลัวที่จะเสียฐานเสียงของพรรคตัวเอง เป็นการบ่งบอกถึงการขาดภาวะผู้นำอย่างมาก

ภาพที่ 5 สะท้อนการขาดภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี ในการที่จะแก้ไขปัญหาการแต่งตั้ง ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) ซึ่งการแต่งตั้ง ผบ.ตร. ดังกล่าว เป็นการสะท้อนการขาดภาวะผู้นำของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และยังสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งภายในพรรคร่วมรัฐบาลอีกด้วย

3. บทบาทและพฤติกรรมของคณะรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี คนที่ 27 ของประเทศไทย ตามพระบรมราชโองการ วันที่ 17 ธันวาคม 2551 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศ โดยมี นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และในวันที่ 20 ธันวาคม 2551 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี โดยมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คณะรัฐมนตรี คณะนี้เป็นคณะรัฐมนตรีคณะที่ 59 ของประเทศไทย การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีดังกล่าว มีการกล่าวหาว่าเป็นคณะรัฐมนตรีต่างตอบแทนระหว่างพรรครัฐบาล กับพรรคร่วมรัฐบาล จะเห็นได้จากมีการให้ตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ ๆ ให้กับพรรคร่วมรัฐบาล เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

การเข้ามาบริหารประเทศของคณะรัฐมนตรีคณะนี้หลายคนได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งรัฐมนตรี เนื่องจากบางคนเข้ามาดำรงตำแหน่งได้ด้วยการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ต้องการเข้ามาควบคุมรัฐมนตรีให้ดำเนินนโยบายเป็นไปในทิศทางที่กลุ่มของตนต้องการ จากกรณีดังกล่าว การบริหารงานของคณะรัฐมนตรีอาจเป็นไปด้วยความไม่โปร่งใส เนื่องจากจะต้องคอยรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผลประโยชน์ที่สนับสนุนให้เข้ามาดำรงตำแหน่ง การบริหารจัดการในกระทรวงที่ได้รับมอบหมายอาจไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง อย่างกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้รับการโจมตีอย่างมากจากหลายกลุ่มหลายฝ่าย โดยเฉพาะกลุ่มผลประโยชน์ที่เรียกตัวเองว่า กลุ่มคนเสื้อแดง หรือกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) โจมตีความเหมาะสมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นอย่างมากถึงความเหมาะสม และพฤติกรรมก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีดังกล่าว เนื่องจากรัฐมนตรีคนนี้ได้ขึ้นเวทีการชุมนุมของกลุ่มผลประโยชน์ที่เรียกตัวเองว่า กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือกลุ่มคนเสื้อเหลือง การขึ้นเวทีดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวโจมตีนายกรัฐมนตรีของประเทศกัมพูชาอย่างรุนแรง เหตุนี้เองที่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยก็เอามาใช้ในการอ้างเหตุที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งรัฐมนตรีดังกล่าวผ่านการ์ตูน 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 และ ภาพที่ 5 สะท้อนการเข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ นายกษิต ภิรมย์ โดยมองว่า นายกษิต ภิรมย์ เป็นเพียงแค่ฝ่ายต่างประเทศของ ตระกูลลิ้ม เนื่องจาก นายกษิต ภิรมย์ ได้พยายามแก้ต่างให้กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ในกรณีการปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวสร้าง

ความเสียหายให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง นายกษิต ภิรมย์ กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ด้วยการได้มาของตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหของ นายกษิต ภิรมย์ คือ ควรจะ ลาออกจากตำแหน่งดังกล่าว การที่ นายกษิต ภิรมย์ ไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ แต่กรณีของ นายวิฑูรย์ นามบุตร ได้แสดงความรับผิดชอบโดยการ ลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพ ฯ จากกรณี การพบปลากะป๋องนำ ในถุงยังชีพที่นำไปแจกให้กับประชาชนพื้นที่ภาคใต้ เป็นการสะท้อนถึงพฤติกรรมของรัฐมนตรีใน พรรครัฐบาล ซึ่งมองแต่ผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองมากกว่าผลประโยชน์ของประชาชน

ภาพที่ 3 สะท้อนถึงพฤติกรรมที่อาจจะทุจริตของรัฐมนตรี ซึ่งเป็นปัญหาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ต้องมีการแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาในลักษณะนี้ ถ้าหากปล่อยให้มีการ ทุจริตในลักษณะแบบนี้มากขึ้นปัญหาทางการเมืองอาจนำไปสู่ความรุนแรงก็เป็นได้ เนื่องจากฝ่ายที่ ต่อต้านอาจนำประเด็นการทุจริตของรัฐบาลมาโจมตีเพื่อให้เกิดความชอบธรรมในการขับไล่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หากเป็นเช่นนั้นจริงปัญหาการเมืองในประเทศไทยก็ยากที่จะแก้ไขให้ไป ในทิศทางที่ดีได้ วิธีแก้ไขที่น่าจะได้รับการยอมรับคือ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในว่ากรณีใด ๆ ลาออกเพื่อแสดงความรับผิดชอบ

ภาพที่ 4 สะท้อน การชักฟอกคณะรัฐมนตรีของฝ่ายค้านไม่สามารถที่จะทำ ให้ คณะรัฐมนตรีที่โดนชักฟอกถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี แต่กลับทำให้รัฐมนตรีที่ถูก ชักฟอกสามารถแก้ต่างในประเด็นต่าง ๆ ได้ จนทำให้รัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาพ้นมลทินไปในที่สุด

ความชอบธรรมทางกฎหมาย การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในช่วงตั้งแต่วันที่รับตำแหน่ง คือวันที่ 17 ธันวาคม 2551 เป็นต้นมา ถูกตั้งประเด็น ในเรื่องของความชอบธรรมเป็นอย่างมากในการจัดตั้งรัฐบาล โดยถูกกล่าวหาจากฝ่ายต่อต้านว่า ได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งรัฐบาลจากกลุ่มทหาร โดยมีการเปรียบเทียบว่าการจัดตั้งรัฐบาลชุด นี้มีการจัดตั้งในค่ายทหาร โดยมีการกดดันให้กลุ่มที่เคยสนับสนุนพรรคเพื่อไทย เปลี่ยนมาเป็น สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ จากข้อกล่าวหาดังกล่าวนีเองที่ฝ่ายต่อต้านพยายามที่จะโจมตี ความชอบธรรมของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และพยายามที่จะโยนให้เห็นถึงความเชื่อมโยง กับกลุ่มทหารที่ให้การสนับสนุน โดยชี้ไปที่งบประมาณของกระทรวงกลาโหมที่เพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ แต่ถึงอย่างไรก็ตามกลุ่มที่ให้การสนับสนุนก็มีข้อโต้แย้งว่า การได้มาของรัฐบาลนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ไม่แตกต่างอะไรกับรัฐบาลที่มีการจัดตั้งมาก่อนหน้านี้สองรัฐบาล ซึ่งการ ได้มาของรัฐบาลก่อนหน้านี้ทั้งสองรัฐบาลก็ได้มาโดยการลงคะแนนเสียงเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีผู้นำอีกฝ่ายเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งทั้งสองครั้ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็

ถูกเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พอมาถึงคราวเสนอชื่อเพื่อชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของประเทศไทย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กลุ่มที่ต่อต้านกลับไม่ยอมรับผลดังกล่าว กลุ่มที่สนับสนุนก็ให้เหตุผลว่าถ้าหากไม่ยอมรับผลการลงคะแนนเลือกนายกรัฐมนตรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ควรที่จะต่อต้านผลการเลือกนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ก่อนหน้านั้นทั้งสองครั้งแล้ว แต่ทำไมผลการลงคะแนนออกมาแล้วปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้ชนะ จึงได้มีการออกมาต่อต้านอย่างรุนแรงและยังกล่าวว่าขาดความชอบธรรมในการเข้ามาเป็นรัฐบาล จากประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงความชอบธรรมทางกฎหมายของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผ่านการดู 2 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนการจัดตั้งรัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ทหารเข้ามามีบทบาทในการจัดตั้งรัฐบาล โดยชี้ให้เห็นถึงหน่วยทหารที่เชื่อว่าเป็นสถานที่ที่ใช้ในการจัดตั้งรัฐบาล ดังนั้นกลุ่มผู้ชุมนุมก็มีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องให้มีการยุบสภาได้ เนื่องจากรัฐบาลชุดนี้อาจขาดความชอบธรรมทางกฎหมายเพราะวิธีที่ได้มาของรัฐบาลนั้น ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอำนาจนอกกระบวนการรัฐสภา

ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความอึดอัดใจของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถึงข้อกล่าวหาที่ว่า มีกลุ่มทหารคอยให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลังในการจัดตั้งรัฐบาล การเลือกตั้งคราวหน้าจึงต้องการที่จะได้เสียงมากถึง 240 เสียง ตรงนี้เป็นปัญหาที่รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต้องการแก้ไข เพื่อให้การเข้ามาเป็นรัฐบาลในครั้งต่อไปมีความชอบธรรมทางกฎหมายอย่างที่ไม่มีความสามารถมาโจมตีได้

1.2 ผลการวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับเสถียรภาพของรัฐบาล

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ชนะการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรีจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเริ่มเข้ามาบริหารประเทศในวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ต่อมาถูกกล่าวหาจากกลุ่มต่อต้านอย่างรุนแรงว่าเป็นรัฐบาลที่ไร้เสถียรภาพ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหาร โดยกลุ่มทหารได้กดดันให้พรรคการเมืองที่แยกตัวออกมาจากพรรคพลังประชาชนยกมือสนับสนุนให้กับ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งการกระทำดังกล่าวยิ่งทำให้กลุ่มต่อต้านไม่พอใจรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งต่อมาก็ได้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมืองแบบที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประเทศไทย พร้อมทั้งปัญหาความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล ปัญหาดังกล่าวสามารถถ่ายทอดออกมาทางสื่อมวลชนในแง่มุมต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับเสถียรภาพของรัฐบาลนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ ความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม ประสิทธิภาพของรัฐบาล แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

ความสามารถในการแก้ไขปัญหา และ การกำหนดนโยบายของรัฐบาล และประสิทธิผลของรัฐบาล แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การนำนโยบายปฏิบัติ และ ผลของนโยบาย โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ ดังนี้

ความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม เป็นความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล ความขัดแย้งดังกล่าวก็เพื่อต้องการให้กลุ่มของตนได้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในรัฐบาลผสม ซึ่งพรรครัฐบาลก็พยายามที่จะรักษาตำแหน่งหรือกระทรวงที่สำคัญให้ลูกพรรคของตนเอง เพื่อต้องการที่จะลดความขัดแย้งภายในพรรครัฐบาล แต่ไม่ว่าจะอย่างไรปัญหาการแย่งชิงตำแหน่งรัฐมนตรีภายในพรรครัฐบาลก็เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย เป็นปัญหาภายในพรรคที่เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล รัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็มีปัญหาลักษณะภายในพรรคเช่นกัน มีการแย่งชิงส่วนแบ่งตำแหน่งรัฐมนตรีของ ส.ส. ภายในพรรค เพื่อต้องการให้กลุ่มของตนได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่สำคัญ ความขัดแย้งดังกล่าว สร้างความไร้เอกภาพภายในพรรคประชาธิปไตยได้ในระดับหนึ่ง หลังจากความขัดแย้งภายในพรรคประชาธิปไตยได้รับการแก้ไขแล้ว ต่อมาก็เป็นความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล ในเรื่องของสัดส่วนรัฐมนตรีของพรรครัฐบาล และพรรคร่วมรัฐบาล จากประเด็นดังกล่าวสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 มองความไร้เอกภาพภายในพรรครัฐบาลเกิดขึ้นหลังจากที่มีการจัดตั้งรัฐบาลแล้ว โดยมองปัญหาความแตกแยกภายในพรรคแกนนำรัฐบาล จากการพลัดหวังจากตำแหน่ง รมต. ของแกนนำกลุ่มต่าง ๆ ภายในพรรคแกนนำรัฐบาล ซึ่งถ้าปล่อยไว้โดยไม่มีการแก้ไขก็อาจทำให้พรรคแกนนำรัฐบาลเกิดความแตกแยก

ภาพที่ 2 ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความขัดแย้งระหว่างพรรคแกนนำรัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล โดยนายกรัฐมนตรีเข้าไปตรวจสอบโครงการรณรงค์ 4,000 คัน ซึ่งทำให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบโครงการดังกล่าวไม่กล้าที่จะนำเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (กรม.) โดยมองว่านายกรัฐมนตรีกล้าที่จะทำกรณีดังกล่าวโดยไม่กลัวที่จะทำให้รัฐบาลล้ม ซึ่งโครงการดังกล่าวก็มีปัญหาหลายอย่างที่ต้องแก้ไขและอาจไม่โปร่งใสในการดำเนินงาน จากปัญหาดังกล่าวความขัดแย้งภายในรัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาจรอวันที่จะแสดงออกมาอย่างเปิดเผยเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม และปัญหาที่แท้จริงของพรรคแกนนำรัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล คือ มีการแย่งชิง ส.ส. จากพรรคร่วมรัฐบาล โดยคู่ได้จากการที่นาย สุเทพ เทือกสุบรรณ คอยให้การปกป้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของพรรค มากกว่าตัวนายกรัฐมนตรีอย่างเห็นได้ชัดในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ภาพที่ 5 สะท้อนความไม่เชื่อมั่นในกฎเหล็ก 9 ข้อ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะสามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้จริง เนื่องจากไม่สามารถนำมาใช้ได้กับ นายกรณ์ศักดิ์ สภาสุ ซึ่งโดน

กรณีการทุจริตในโครงการชุมชนพอเพียง ถึงขนาดให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบโครงการ ซึ่งกรณีดังกล่าวเข้ากฎเหล็ก 9 ข้อ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นกรณีของ นายมานิต นพอมรบดี ที่มีพฤติกรรมส่อทุจริต ล้วงลูกดิ่งบฯ เข้าจังหวัดราชบุรี และนัดกินข้าวกับบริษัทเจ้าของรถยนต์ผู้ผลิตรถพยาบาลและเครื่องฟ่นฆ่ายุงลาย เป็นต้น ก็ควรที่จะเลียนแบบ นายกรณ์ศักดิ์ สกาวสุ ซึ่งเป็นการกดดันให้ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ปลด นายมานิต นพอมรบดี ออกจากกฎเหล็ก 9 ข้อ ที่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้วางกฎเกณฑ์ไว้

ประสิทธิภาพของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมากจากหลายฝ่ายว่าไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ เนื่องจากขาดประสบการณ์ในการบริหารองค์กรขนาดใหญ่ หรือดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในกระทรวงที่สำคัญ ๆ อีกทั้งอายุของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถือว่ายังน้อยกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผู้ที่ต่อต้านการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มองว่าควรจะอีกสักห้าถึงสิบปี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จึงจะเหมาะกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งประเด็นดังกล่าวสามารถพิจารณาจาก 2 ลักษณะ คือ

1. ความสามารถในการแก้ไขปัญหา การเข้ามาบริหารประเทศในลักษณะของรัฐบาลผสมไม่ว่าจะเป็นยุคใดสมัยใด ย่อมมีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น แต่จะมีปัญหามากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับผู้จัดการรัฐบาลหรือตัวนายกรัฐมนตรีเอง ว่ามีภาวะผู้นำในการจัดการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ทุกฝ่ายได้รับความพอใจหรือไม่ ซึ่งความสามารถในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 6 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความไม่มีความเชื่อมั่นในตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง และยังขาดประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง

ภาพที่ 3 สะท้อนความสามารถในการแก้ไขปัญหาของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่าไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เนื่องจากไม่สามารถทำให้ประชาชนรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้แต่ตัวนายกรัฐมนตรีเองยังถูกคุกคามจากฝ่ายตรงข้ามด้วย ซึ่งการถูกคุกคามดังกล่าวก็ไม่ได้รับการแก้ไขให้เป็นไปในทิศทางที่ดี จนนำมาสู่ความขัดแย้งอย่างรุนแรงในบ้านเมือง

ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี โดยมองว่านายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงของตัวเองมากกว่าที่จะให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง โดยเปรียบเทียบให้เห็นว่า ประเทศกำลังเกิดปัญหาอย่าง

รุนแรง แต่นายกรัฐมนตรีกลับให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงมากกว่า ซึ่งมองได้ว่านายกรัฐมนตรียังขาดความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการจัดลำดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา

ภาพที่ 5 และ ภาพที่ 6 สะท้อนความสามารถในการแก้ไขปัญหาของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่าไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง และ มองว่ายังแก้ไขปัญหายิ่งทำให้ปัญหามากขึ้นกว่าเดิม

2. การกำหนดนโยบายของรัฐบาล พรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการเข้ามาบริหารประเทศ เพื่อที่จะกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน นโยบายนั้นจะต้องเป็นนโยบายที่เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน พร้อมทั้งไม่ก่อความเสียหายให้กับประเทศชาติ ดังนั้นพรรคการเมืองที่เข้ามาเป็นรัฐบาลจึงต้องนำนโยบายที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชนมาปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ประชาชนสามารถที่จะจับต้องได้และเกิดประโยชน์กับประชาชนสูงสุด ประชาชนสามารถตรวจสอบพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายที่รัฐบาลนำมาดำเนินการ สามารถถ่ายทอดผ่านภาพการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนว่าไม่เชื่อว่าจะสามารถดำเนินการออก พ.ร.บ.ภาษีที่ดิน – ภาษีมรดกได้ เป็นเพียงการกล่าวพูดเพื่อให้มีสีสันทางการเมืองเท่านั้น เพราะพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่กลุ่มผู้มีที่ดินจำนวนมากให้การสนับสนุน ถ้าการดำเนินการเรื่องดังกล่าวเป็นรูปธรรม ก็จะได้รับ การต่อต้านจากกลุ่มอำนาจไม่ว่าจะเป็นอำนาจฝ่ายไหนก็ตาม เพราะนักการเมืองในประเทศไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมาก เนื่องจากการเล่นการเมืองในประเทศไทยจะต้องใช้ทุนจำนวนมาก ดังนั้นคนที่มีความสามารถที่จะเล่นการเมืองได้ก็จะต้องเป็นคนที่มีเงินจำนวนมากพอ หรือได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทุน ดังนั้นการออก พ.ร.บ. ดังกล่าว เป็นการให้โทษกับกลุ่มทุนที่ให้การสนับสนุนโอกาสที่จะผ่านออกมาเป็น พ.ร.บ. แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยก็ว่าได้

ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความไม่เชื่อมั่นในนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท โดยมองว่าพรรคประชาธิปัตย์ นอกจากจะไม่มีความสามารถในการหาเงินแล้ว ยังไม่รู้จักริวิธีจ่ายเงินอีกด้วย

ภาพที่ 3 สะท้อนนโยบายลดค่า 4,000 คัน โดยมุ่งประเด็นไปที่ค่าซ่อมรถ ซึ่งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก เนื่องจากค่าซ่อมรถที่แพงกว่าปกติมาก จึงได้รับการจับตามองจากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าว จนทำให้ฝ่ายที่เสนอขอลดค่าซ่อมรถ ซึ่งการที่ยอมลดค่าซ่อมรถเป็นการแสดงถึงการยอมรับว่าค่าซ่อมในอัตราเดิมแพงมากและถูกหลายฝ่ายกดดัน ดังนั้นจึงได้ยอมลดค่าซ่อมรถลงจากที่กำหนดไว้ในที่แรก

ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่นในความโปร่งใสของนโยบายไทยเข้มแข็ง

ประสิทธิผลของรัฐบาล รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะได้รับการยอมรับจากประชาชนก็ต่อเมื่อมีผลงานให้ประชาชนได้รับรู้ สามารถที่จะสัมผัสได้ รัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาส่วนมากมักจะโดนโจมตีเรื่องผลงานที่ไม่เป็นรูปธรรม การเข้ามาบริหารประเทศส่วนใหญ่ก็มักจะออกนโยบายที่เอื้อต่อกลุ่มทุนที่ให้การสนับสนุนพรรคของตนเอง รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่โดนโจมตีเรื่องผลงาน การออกนโยบายหลายนโยบายได้รับการวิจารณ์ว่าเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนของตน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายแจก 2,000 บาท นโยบาย ไทยเข้มแข็ง เป็นต้น ผลงานของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เช่นกันได้รับการวิจารณ์จากหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งสามารถนำประเด็นดังกล่าวมาศึกษาได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติ การกำหนดนโยบายของรัฐบาลในแต่ละยุคสมัยมักจะถูกโจมตีว่าไม่สามารถดำเนินการได้จริง เนื่องจากนโยบายบางนโยบายมักจะเป็นนโยบายที่มีลักษณะเป็นการขายฝันให้กับประชาชน ถ้านำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติจริงบางครั้งอาจใช้งบประมาณจำนวนมากจนเกินกว่าความสามารถของรัฐบาลที่จะทำได้ หลาย ๆ รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศแล้วไม่ดำเนินการไปตามที่ได้หาเสียงกับประชาชนไว้การคงอยู่ของรัฐบาลก็เป็นไปได้ยาก มีแรงต่อต้านจากสังคมและกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่ถูกตรวจสอบอย่างเข้มข้นจากกลุ่มต่อต้านในหลาย ๆ นโยบายที่ได้นำไปปฏิบัติ มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนหลายสื่อถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 และ ภาพที่ 3 สะท้อนถึงการนำนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท ไปปฏิบัติของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ไปแย้งกับนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง ที่เน้นการประหยัดคอดออมอย่างพอเพียง โดยบอกให้ประชาชนประหยัดคอดออมแต่ถึงการปฏิบัติกับให้ประชาชนใช้จ่ายเงินทองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท เป็นการนำเงินจากประชาชนมาใช้จ่ายในการหวังผลทางการเมือง ถ้าเกิดความเสียหายจากนโยบายดังกล่าวที่สุดแล้วความเสียหายนั้นก็จะตกกับประชาชน และการนำนโยบายไปปฏิบัติของรัฐบาล เกิดปัญหาในการดำเนินงานและเกิดความล่าช้าจนส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ไปรับบริการจากนโยบายดังกล่าว

ภาพที่ 4 สะท้อนนโยบายการแก้ไขปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากมีเรื่องของงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะว่าหากปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขโดยเร็ว งบประมาณที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาจะถูกตัดหรือลดจำนวนลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งการแก้ไขปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝ่ายหนึ่งต้องการความสงบโดยเร็วที่สุด แต่อีกฝ่ายหนึ่งยัง

ต้องการงบประมาณในการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงยากที่จะแก้ไขให้ตรงจุดและสำเร็จโดยเร็ว

2. ผลของนโยบาย รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารประเทศ เมื่อกำหนดนโยบายแล้วก็ต้องนำนโยบายไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมสามารถที่จะตรวจสอบได้ ที่ผ่านมาการบริหารประเทศของทุกรัฐบาลจะต้องมีการแถลงนโยบายอย่างเป็นทางการต่อรัฐสภาและกำหนดแนวทางในการบริหารประเทศ เมื่อบริหารประเทศไปได้ระยะหนึ่งแล้วรัฐบาลจะต้องมีการแถลงนโยบายที่ได้ดำเนินการไปแล้ว พร้อมทั้งเสนอแนวทางที่จะดำเนินนโยบายต่อไป ซึ่งผลของนโยบายนั้นจะมีผลต่อคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ที่ผ่านมารัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศและมีผลงานเป็นที่ยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีเพียงไม่กี่ครั้ง แต่ในช่วง พ.ศ. 2544 - 2549 รัฐบาลของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เข้ามาบริหารประเทศและได้รับการยอมรับจากประชาชนเป็นอย่างมาก จนสามารถที่จะบริหารประเทศครบ 4 ปี พร้อมทั้งสามารถจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวได้เป็นครั้งแรกของประเทศไทย จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าผลของนโยบายที่นำมาปฏิบัตินั้นมีผลต่อเสถียรภาพของรัฐบาลค่อนข้างมาก รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงถึงผลของนโยบายที่นำมาปฏิบัติ ซึ่งสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 และ ภาพที่ 2 สะท้อนผลของนโยบายที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดได้ เนื่องจากการแจกเงิน 2,000 บาท ครั้งเดียว ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนที่มีมากมายได้ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ค่าห่วย หนี้ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในระบบ และ หนี้ค่ามือถือ เป็นต้น ซึ่งหนี้สินดังกล่าวเป็นปัญหาของประชาชนที่ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไข แต่นโยบายแจกเงิน 2,000 บาท นั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ โดยมองว่าเป็นการใช้งบประมาณไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งที่รัฐบาลขาดความสามารถในการหางบประมาณมาเพิ่มเติมและท้ายที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อสถานภาพการเงินการคลังของประเทศ

ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 สะท้อนผลของนโยบายอาจนำไปสู่การทุจริตในรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หลายโครงการ แต่รัฐบาลไม่สามารถที่จะปราบปรามปัญหาการทุจริตภายในรัฐบาลได้ กรณีโครงการทั้ง 3 โครงการของรัฐบาล เช่น โครงการชุมชนพอเพียง โครงการไทยเข้มแข็ง และ โครงการมาบตาพุด ผลของนโยบายทั้ง 3 โครงการ มีข้อมูลการทุจริตในการดำเนินการของรัฐบาล แต่ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่าการทุจริตในโครงการดังกล่าว เพื่อที่จะเอาผิดกับผู้ทุจริตในโครงการมาลงโทษ

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำประเด็นมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ประเด็นเนื้อหาที่มีส่วนเกี่ยวกับความชอบธรรมของรัฐบาล รัฐบาล นาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้เริ่มเข้ามาบริหารประเทศในวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยผ่านการลงคะแนนเสียงจากรัฐสภาให้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของประเทศไทย การเข้ามาของ รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สอดคล้องกับแนวคิดประชาธิปไตย (Democracy) ที่ว่า การยอมรับ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน การให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคทางการเมือง การรับฟัง ความคิดเห็นและเสนอแนะจากประชาชน และการปกครองโดยยอมรับมติของเสียงข้างมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 95) แต่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ได้รับการต่อต้านจากฝ่ายที่ไม่ เห็นด้วยกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าการเข้ามาเป็นรัฐบาลในการบริหารประเทศ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข แต่ก็ได้รับการตำหนิจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่ต่อต้านว่าได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม ทหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายเจียมศักดิ์ กอวัฒนสกุล (2534) โดยทำการวิจัยเนื้อหา จากภาพการดูการเมืองที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวัน ไทยรัฐ เขียนโดย ประยูร จรรย์วณิช ที่ ได้แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ โจมตีผู้มีอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีอำนาจใน คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) และรัฐบาลที่แต่งตั้งโดยคณะรักษาความสงบ เรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ซึ่งกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เชื่อว่าการเข้ามาดำรง ตำแหน่งจึงน่าจะมีปัญหาในเรื่องของความชอบธรรมทางการเมือง เนื่องจากที่มาของรัฐบาลก็ได้รับ การสนับสนุนจากกลุ่มทหารเหมือนกับการได้มาของรัฐบาลที่แต่งตั้งโดยคณะรักษาความสงบ เรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) แต่ฝ่ายที่ให้การสนับสนุนก็ให้เหตุผลแย้งว่า การเข้ามาดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีมีการลงคะแนนเสียงเลือกเข้ามาอย่างถูกต้อง ตามแนวคิดรัฐบาลแบบประชาธิปไตย ที่ว่าด้วยลักษณะของรัฐบาลแบบประชาธิปไตย (ประชาธิปไตยแบบผู้แทน) (วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน 2545: 179) ดังนี้

1. หลักความยินยอมของประชาชน (Popular consent) คือ การเป็นรัฐบาลที่มาจาก การให้ความยินยอมของประชาชน (ความชอบธรรมทางการเมือง)

2. หลักการแข่งขันทางการเมือง (Political competition) เปิดโอกาสให้มีการแข่งขัน ทางการเมือง โดยเฉพาะการแข่งขันเพื่อชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไปของพรรคการเมือง ต่าง ๆ

3. หลักป้องกันการผูกขาดอำนาจรัฐ (Prevention of power monopoly) การที่กำหนดให้มีการแข่งขันทางการเมืองอย่างเสรีระหว่างพรรคการเมือง หลักการเปลี่ยนถ่ายอำนาจระหว่างพรรคการเมืองโดยการตัดสินใจให้ความยินยอมของประชาชน

4. หลักความเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นการมอบอำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชน

5. หลักเสียงข้างมากโดยเคารพเสียงข้างน้อย

6. หลักความเสมอภาค คือ สภาวะที่ปราศจากความมีอภิสิทธิ์ของบุคคล

7. สิทธิที่จะต่อต้านและไม่เชื่อฟังรัฐและรัฐบาล

8. ประชาชนคือเจ้าของอำนาจอธิปไตย

9. การสื่อสารมวลชนแบบเสรี

ซึ่งลักษณะทั้ง 9 ประการ รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็มีครบทุกลักษณะ โดยเฉพาะลักษณะที่ 4 ที่ว่าหลักความเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นการมอบอำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชน ซึ่ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ถูกเสนอชื่อเข้าแข่งขันในการลงคะแนนเลือกนายกรัฐมนตรีถูกต้องตามวิธีการที่ได้ดำเนินการมาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดียวกับที่เลือกนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 25 และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 26 หากจะกล่าวหาว่านาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขาดความชอบธรรม การกล่าวหานั้นก็อาจจะไม่เป็นธรรมต่อตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นไปได้ ถึงแม้การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาลชุดนี้ได้เกิดเหตุการณ์วุ่นวายทางการเมืองมากมาย ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาทางสื่อมวลชนในแง่มุมต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับความชอบธรรมของรัฐบาลนั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ ความชอบธรรมทางการเมือง ซึ่งพิจารณาจาก 3 ลักษณะ คือ การจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี และ บทบาทและพฤติกรรมของคณะรัฐมนตรี และ ความชอบธรรมทางกฎหมาย โดยมีรายละเอียดของการ อภิปรายผล ดังนี้

ความชอบธรรมทางการเมือง เป็นเป้าหมายอีกประการหนึ่งของพัฒนาการทางการเมือง ความชอบธรรมทางการเมืองนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของความถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของการยอมรับของประชาชน (สุจิต บุญบงการ 2547: 28) พิจารณาจาก 3 ลักษณะ คือ

1. การจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ รัฐบาลที่มีความชอบธรรมจะมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยประชาชนเลือกผู้แทนของตนเข้าไปในรัฐสภา และถ้าพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปในรัฐสภามากที่สุด หลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แล้ว ก็จะได้เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในการกรณีที่มิเสี่ยงเพียงพอในการจัดตั้งรัฐบาล แต่ถ้าหากมิเสี่ยงไม่เพียงพอ ก็สามารถที่จะรวบรวมเสียงของพรรคการเมืองอื่นให้เพียงพอในการจัดตั้งรัฐบาล โดยจะให้ผู้ที่เป็ลลำดับที่หนึ่งของระบบบัญชีรายชื่อ นั้น ส่งชื่อให้รัฐสภา เพื่อที่จะเลือกนายกรัฐมนตรี โดยมีผู้นำพรรคฝ่ายค้านเป็นผู้ส่งชื่อเข้าแข่งขัน เพื่อให้รัฐสภาลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี โดยวิธีเปิดเผยให้รู้โดยทั่วไป การเข้ามาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สอดคล้องกับแนวคิดประชาธิปไตยที่ว่า อุดมการณ์ประชาธิปไตย จะมีหลักการที่เป็นพื้นฐาน คือ การยอมรับว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน การให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคทางการเมือง การรับฟังความคิดเห็นและเสนอแนะจากประชาชน และการปกครองโดยยอมรับมติของเสียงข้างมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 95) ซึ่งรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดียวกับที่เลือก นายสมัคร สุนทรเวช และ นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้นความชอบธรรมของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ไม่ต่างไปจากรัฐบาลที่กล่าวมาทั้ง 2 แต่ก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง จากการศึกษาการชุมนุมในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ของภาพการ์ตูนสด และ ภาพการ์ตูนเกาเหลาขามเล็ก สามารถนำเสนอประเด็นการจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ โดยจะกล่าวถึงความไม่เชื่อมั่นในตัวเองของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พร้อมทั้งการเข้ามาบริหารประเทศโดยได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหารและมือที่มองไม่เห็น โดยกลุ่มทหารที่เข้ามาสนับสนุนนั้นเปรียบเหมือนการปิดทองหลังพระ แต่การเข้ามาบริหารประเทศก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการได้มาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการจัดตั้งรัฐบาลและลักษณะการยอมรับจากกลุ่มต่าง ๆ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผ่านการ์ตูน 6 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี ซึ่งการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรีนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติของ พ.ร.บ.รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 โดยให้รัฐสภาเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดประชาธิปไตยที่ว่า การปกครองโดยยอมรับมติของเสียงข้างมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 95) ซึ่ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เชื่อว่าตนเองจะได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากการลงคะแนนเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรี

ภาพที่ 2 ถึงแม้รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะมาโดยความชอบธรรมจากระบบรัฐสภา แต่ก็ได้รับการต่อต้านจากกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง เช่น กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) กลุ่มดังกล่าวนี้จัดได้ว่าเป็นกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ ที่ว่ากลุ่มผลประโยชน์ คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรือมี

ผลประโยชน์ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันโดยความสมัครใจ พยายามกระทำการเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใดเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) โดยกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันอย่างเป็นทางการในโครงสร้างที่มีความชำนาญเฉพาะอย่าง มีการจัดตั้งองค์การขึ้นอย่างเป็นทางการและมักมีการจ้างเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานอย่างถาวร กลุ่มประเภทนี้จะมีลักษณะพิเศษเฉพาะกลุ่มต่างกันไป เช่น สหภาพแรงงาน สมาคมพ่อค้า หอการค้า เป็นต้น และกลุ่มผลประโยชน์ที่ไร้บรรทัดฐาน ซึ่งเป็นการรวมตัวกันเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ที่ร้ายแรง จึงขาดการจัดตั้งเป็นองค์กรหรือแม้จะมีการจัดตั้งมักจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่ยั่งยืน เป็นกลุ่มที่ไม่มีค่านิยมหรือแบบแผนในการเข้าร่วมแสดงบทบาททางการเมืองที่แน่นอน มักมีการใช้วิธีการรุนแรงในการเรียกร้องผลประโยชน์ เช่น กลุ่มก่อความไม่สงบ กลุ่มผู้ประท้วง เป็นต้น ซึ่งการเรียกร้องจากกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวมีการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ถึงขนาดไม่สามารถเดินทางไปในทุกที่ได้ และ เมื่อเดินทางไปไหนก็จะมีกลุ่มต่อต้านด้วยการใช้สัญลักษณ์ติดบ

ภาพที่ 3 ภาพที่ 4 ภาพที่ 5 และ ภาพที่ 6 กลุ่มทหารให้การสนับสนุนรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อย่างเปิดเผย โดยกลุ่มทหารได้ออกมาปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งตามที่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ร้องขอ จนสามารถโยกไปถึงกลุ่มที่ถูกเรียกว่า กลุ่มมือที่มองไม่เห็น ซึ่งกลุ่มดังกล่าวให้การสนับสนุนรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เนื่องจากเป็นกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่ง ที่ต้องเข้ามาแสดงบทบาทเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน ซึ่งกลุ่มดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ โดยจัดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ซึ่งกลุ่มผลประโยชน์ที่จัดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบันได้นั้น จะต้องเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์กรจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) จากแนวคิดดังกล่าว ทหาร เป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่กลุ่มทหารพยายามออกมาเคลื่อนไหว เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มตน ซึ่งการกล่าวหาว่ากลุ่มทหารอยู่เบื้องหลังการจัดตั้งรัฐบาลชุดดังกล่าวก็อาจเป็นไปได้ ต่อมาหลังจากรัฐบาลเสนอแผนปรองดอง เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง กลับถูกมองว่าไม่สามารถสั่งการให้ทหารปราบปรามกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาล ซึ่งสาเหตุที่รัฐบาลไม่สามารถสั่งกลุ่มทหาร เพื่อตอบสนองการดำเนินงานของรัฐบาลเพราะกลุ่มทหารได้รับการตอบสนองตามที่กลุ่มตนต้องการแล้ว ดังนั้นการดำเนินการที่มากกว่าที่กลุ่มตนต้องการก็จะได้รับการปฏิเสธจากกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าว

2. ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี มีผลต่อปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม รัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถูกวิจารณ์เป็นอย่างมากในเรื่องภาวะผู้นำของตัวนายกรัฐมนตรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี โดยหลักการแล้ว

ปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสมน่าจะลดระดับความรุนแรงโดยพลันได้ หากนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลมีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความกล้าหาญในการตัดสินใจ (วิวัฒน์ เอี่ยมไพรวัน 2545: 203) ถึงแม้ว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะได้รับการศึกษาจากประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร 3 ปี โดยได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นคนไทยคนที่ 2 ที่ได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง (บรรหาร หินประบุตร 2547: 42) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เข้าเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2535 ในขณะที่มีอายุได้เพียง 27 ปี ในขณะนั้นถือว่าเป็น ส.ส. ที่มีอายุน้อยที่สุด และได้เป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. 2548 ใช้เวลาในการเติบโตทางการเมืองเพียง 13 ปี ก็ก้าวขึ้นมาเป็นหัวหน้าพรรคที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศ ต่อมาใน พ.ศ. 2551 ก็ได้ก้าวขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 27 ของประเทศไทย แต่การก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้รับการต่อต้านจากฝ่ายตรงข้าม โดยมีการให้ฉายาว่า “กรม. ต่างตอบแทน” และมองที่มาของรัฐบาลดังกล่าวว่า เป็นรัฐบาลที่ไปปล้นเขามา ปล้นกลางอากาศ บ้างก็มองว่าเป็น “รัฐบาลเด็กอนุบาล” โดยมองว่านายกรัฐมนตรีขาดภาวะผู้นำในการบริหารประเทศ โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจที่เรียกว่ามือที่มองไม่เห็น ดังนั้นการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ดูเหมือนว่าจะมีคนคอยกำกับอยู่เบื้องหลัง ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม ก็จะแก้ไขได้ยาก เพราะตัวนายกรัฐมนตรีเองถูกมองว่าขาดภาวะผู้นำในการจัดการรัฐบาลผสม ภาวะผู้นำของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้สะท้อนผ่านการ์ตูน 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนถึงความไม่เชื่อมั่นในภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี แต่เชื่อในความโปร่งใสในการบริหารประเทศ และมองการเมืองในประเทศไทยยังคงมีการกล่าวหาคู่ต่อสู้ทางการเมืองให้เกิดความเสียหาย อย่างกรณีคลิปเสียงของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่สั่งการให้ทหารปราบปรามกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมือง ซึ่งคลิปเสียงดังกล่าวเป็นคลิปเสียงที่ถูกตัดต่อจากกลุ่มที่ต้องการจะสาธิตโคลนใส่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ความขัดแย้งดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดความขัดแย้งในสังคมของเวเบอร์ ซึ่งสะท้อนภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี (พรนพ พุกกะพันธุ์ 2542: 157) ว่า ผู้มีอำนาจจะใช้กฎหมายและการบังคับเพื่อสร้างระเบียบทางสังคมจากแนวคิดดังกล่าวนี้เอง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี จึงใช้อำนาจดังกล่าวแก้ไขปัญหาทางการเมือง เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบของสังคม จนถูกกล่าวหาจนนำมาสู่การใช้คลิปเสียงในการโจมตีทางการเมือง

ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ยังขาดภาวะผู้นำในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง พร้อมทั้งยังมองใน

ภาพรวมของประเทศที่ไม่มีใครสามารถแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งทางการเมืองได้ จนนำมาสู่การหยุดชะงักในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้ที่สร้างปัญหาเป็นคนเพียงคนเดียวทำไมถึงทำให้เหตุการณ์บ้านเมืองวุ่นวายได้ถึงเพียงนี้ แสดงให้เห็นว่า ผู้นำกลุ่มผลประโยชน์มีภาวะผู้นำสูงกว่าตัวนายกรัฐมนตรีถึงได้สามารถสร้างปัญหาได้มากถึงเพียงนี้ สอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ที่ว่า กลุ่มผลประโยชน์จะประสบความสำเร็จในการสร้างอิทธิพลจะต้องอยู่กับปัจจัยหลายประการ (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 266) ซึ่งภาวะความเป็นผู้นำ (leadership) คุณภาพของผู้นำกลุ่มเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการนำมาซึ่งความสำเร็จ ลักษณะของผู้นำที่มีคุณภาพมีอยู่หลายประการ เช่น ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม สามารถระดมทรัพยากรและรักษาความสามัคคีภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี หากผู้นำมีคุณภาพก็จะทำให้กลุ่มมีพลังและระเบียบวิธีที่แน่ชัดให้สามารถประสบความสำเร็จในการสร้างอิทธิพลทางการเมืองได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้นำกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวมีภาวะผู้นำสูงหรือรัฐบาลต้องการให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นในบ้านเมือง เพื่อต้องการสร้างภาพภาวะผู้นำให้กับตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี และให้ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหวังผลการเลือกตั้งในครั้งหน้าก็เป็นได้

ภาพที่ 3 สะท้อนตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่ายังขาดวุฒิภาวะด้านการเป็นผู้นำในการบริหารประเทศ ซึ่ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเอง มากกว่าการคำนึงถึงสาระสำคัญของกิจกรรมทางการเมือง การกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดกฎเหล็กข้อที่ 6 ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ว่า เน้นย้ำว่ารัฐมนตรีทุกคนเป็นบุคคลสาธารณะ ในภาวะที่มีปัญหาเศรษฐกิจ และมีปัญหาคความขัดแย้งในสังคมสูง ขอให้รัฐมนตรีทุกคนได้ปฏิบัติตน โดยคำนึงถึงความรู้สึกของประชาชน ไม่ต้องการให้มีเงื่อนไขจะเหตุการณ์หรือพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งนำไปสู่ความไม่เชื่อมั่นไม่ศรัทธาและขอให้มีความระมัดระวังเป็นพิเศษ (<http://www.eppo.go.th>) ซึ่งจากคำแถลงดังกล่าวของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่ตรงกับกรดำเนินการงานของตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เอง ซึ่งจะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเอง มากกว่าความรู้สึกของประชาชน

ภาพที่ 4 สะท้อนตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่ายังขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง โดยมองว่าแทนที่จะมาเร่งแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งกลับมากลัวที่จะเสียฐานเสียงของพรรคตัวเอง ซึ่งขัดแย้งกับกฎเหล็กข้อที่ 4. ที่ว่า ในภาวะวิกฤตลักษณะการทำงานของรัฐบาลต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และต้องมีประสิทธิภาพและเอกภาพ แม้จะเป็นรัฐบาลผสม แต่ต้องไม่เป็นรัฐบาลที่แบ่งพรรค ต้องเป็นรัฐบาลที่รับผิดชอบร่วมกัน ปัญหาของประเทศหลายปัญหาในขณะนี้ จะไม่สามารถแก้ไขได้โดยกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ดังนั้นการประสานงานระหว่างกระทรวงจึง

เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งหมายถึงบทบาทของการมีระบบคณะกรรมการหรือบทบาทของนายกรัฐมนตรี และ รองนายกรัฐมนตรี ที่จะต้องเข้าไปทั้งกำกับดูแลประสานหรือดำเนินงานให้เกิดมาตรการที่เป็นรูปธรรมให้เร็วที่สุด เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีทุกคนจึงต้องให้ความสำคัญต่อการให้ความร่วมมือกับการทำงานในระบบกรรมการ โดยเฉพาะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ที่จะแก้ปัญหาวิกฤตซึ่งจะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไป (<http://www.eppo.go.th>) จากการแถลงการณ์ดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับแนวทางที่ปฏิบัติ เนื่องจากรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ให้ความสำคัญกับฐานเสียงทางการเมืองมากกว่าที่จะเร่งแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจให้เป็นรูปธรรม

ภาพที่ 5 สะท้อนการขาดภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี ในการที่จะแก้ไขปัญหาการแต่งตั้ง ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผบ.ตร.) ซึ่งการแต่งตั้ง ผบ.ตร. ดังกล่าว เป็นการสะท้อนการขาดภาวะผู้นำของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และยังสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งภายในพรรคร่วมรัฐบาลอีกด้วย ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์กรจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และ ข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีพลังแข็งแกร่งและบทบาทสูงมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมเป็นรัฐบาล จึงได้พยายามแสดงบทบาท เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน โดยมีความพยายามผลักดันกลุ่มของตนเข้ามาดำรงตำแหน่งที่สำคัญในระบบราชการ

3. บทบาทและพฤติกรรมของคณะรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรีตามพระบรมราชโองการ วันที่ 17 ธันวาคม 2551 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศ โดยมี นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และในวันที่ 20 ธันวาคม 2551 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี โดยมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ คณะรัฐมนตรีคณะนี้เป็นคณะรัฐมนตรีคณะที่ 59 ของประเทศไทยที่มาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สอดคล้องกับแนวคิดคุณลักษณะของรัฐบาลแบบประชาธิปไตย (ประชาธิปไตยแบบผู้แทน) ที่ว่าหลักความยินยอมของประชาชน (Popular consent) คือ การเป็นรัฐบาลที่มาจากการให้ความยินยอมของประชาชน และ หลักความเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นการมอบอำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชน (วิวัฒน์ เี่ยมไพรวัน 2545: 179) แต่การแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีดังกล่าว มีการกล่าวหาว่าเป็นคณะรัฐมนตรีต่างตอบแทนระหว่างพรรครัฐบาล กับพรรคร่วมรัฐบาล จะเห็นได้จากการให้ตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ ๆ ให้กับพรรคร่วมรัฐบาล เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น

การเข้ามาบริหารประเทศของคณะรัฐมนตรีขณะนี้หลายคนได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งรัฐมนตรี เนื่องจากบางคนเข้ามาดำรงตำแหน่งได้ด้วยเป็นตัวแทนของแกนนำพรรคที่โดนเว้นวรรคทางการเมือง บางคนเข้ามาดำรงตำแหน่งได้ด้วยการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ที่ว่าเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์การจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และ ข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีความแข็งแกร่งและบทบาทสูงมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) ซึ่งกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ต้องการเข้ามาควบคุมรัฐมนตรีให้ดำเนินนโยบายเป็นไปในทิศทางที่กลุ่มของตนต้องการ จากกรณีดังกล่าว การบริหารงานของคณะรัฐมนตรีอาจเป็นไปด้วยความไม่โปร่งใส เนื่องจากจะต้องคอยรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มผลประโยชน์ที่สนับสนุนให้เข้ามาดำรงตำแหน่ง การบริหารจัดการในกระทรวงที่ได้รับการมอบหมายอาจไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง อย่างกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้รับการโจมตีอย่างมากจากหลายกลุ่มหลายฝ่าย โดยเฉพาะกลุ่มผลประโยชน์ที่เรียกตัวเองว่า กลุ่มคนเสื้อแดง โจมตีความเหมาะสมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นอย่างมากถึงความเหมาะสม และพฤติกรรมก่อนเข้ามาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีดังกล่าว เนื่องจากรัฐมนตรีคนนี้ได้ขึ้นเวทีการชุมนุมของกลุ่มผลประโยชน์ที่เรียกตัวเองว่า กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือกลุ่มคนเสื้อเหลือง การขึ้นเวทีดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวโจมตีนายกรัฐมนตรีของประเทศกัมพูชาอย่างรุนแรง เหตุนี้เองที่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยก็เอามาใช้ในการอ้างเหตุที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งรัฐมนตรีดังกล่าวผ่านการดู 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 และ ภาพที่ 5 สะท้อนการเข้ามารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของ นายกษิต ภิรมย์ โดยมองว่า นายกษิต ภิรมย์ เป็นเพียงแค่ฝ่ายต่างประเทศของ ตระกูลลิ้ม กลุ่มดังกล่าวเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่พยายามเข้ามามีบทบาททางการเมือง เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของตนเอง โดยกลุ่มดังกล่าวเป็นสื่อมวลชนที่เข้ามามีบทบาททางการเมือง ตามทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่ของสื่อมวลชนของลาสเวลล์ (Lasswell, 1948) กำหนดไว้ คือ เป็นผู้เฝ้าระวังและตรวจสอบสิ่งแวดล้อมทางสังคม และการเมืองหรือที่ใช้กันทั่วไปว่า สื่อสารมวลชนมีหน้าที่ “หมาเฝ้าบ้าน” (watchdog) ของสังคม คอยบอกให้สมาชิกสังคมรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นรอบ ๆ บ้านของตน นอกจากนี้สื่อสารมวลชนยังเป็นผู้ประสานให้ส่วนต่าง ๆ ของสังคมร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และประการสุดท้าย เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมแก่คนรุ่นต่อไป (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ 2547: 7) แต่สื่อมวลชนได้ทำเกินหน้าที่ที่ควรจะทำ โดยเข้ามามีบทบาททางการเมืองแบบชัดเจนเกินไป ไม่ได้เข้ามาทำหน้าที่ตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้าง

และหน้าที่ของสื่อมวลชนของลาวสเวล์ ดังนั้นจึงสามารถที่จะมีอิทธิพลต่อรัฐบาลในการผลักดันคนของตนเข้าไปดำรงตำแหน่งที่สำคัญทางการเมือง เห็นได้จากการที่ นายกษิต ภิรมย์ ได้พยายามแก้ต่างให้กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ในกรณีการปิดล้อมสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวสร้างความเสียหายให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง นายกษิต ภิรมย์ กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กับการได้มาของตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหของ นายกษิต ภิรมย์ คือ ควรจะลาออกจากตำแหน่งดังกล่าว การที่ นายกษิต ภิรมย์ ไม่ยอมลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ แสดงให้เห็นถึงกลุ่มที่สนับสนุน นายกษิต ภิรมย์ มีบทบาททางการเมืองค่อนข้างสูง แต่พอมากรณีของนาย วิฑูรย์ นามบุตร ได้แสดงความรับผิดชอบโดยการลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม ฯ จากกรณี การพบปลากระป๋องเน่าในถุงยังชีพที่นำไปแจกให้กับประชาชนพื้นที่ภาคใต้ เป็นการสะท้อนถึงพฤติกรรมของรัฐมนตรีในพรรครัฐบาล ซึ่งมองแต่ผลประโยชน์ของกลุ่มตนเองมากกว่าผลประโยชน์ของประชาชน

ภาพที่ 3 สะท้อนถึงพฤติกรรมที่อาจจะทุจริตของรัฐมนตรี โดยไปขัดแย้งกับกฎเหล็ก 9 ข้อของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในข้อ 2. ที่ว่า เน้นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพราะตนได้เข้ามาโดยตลอดว่าปัญหาของรัฐบาล แม้ว่าจะเป็นรัฐบาลที่มาในระบบรัฐสภา คือว่าเมื่อใดก็ตามไม่สามารถที่จะบริหารบนความซื่อสัตย์สุจริตได้ ก็จะเป็นปัญหาในทางการเมืองและเป็นปัญหาในทางการเมืองและเป็นปัญหาของเสถียรภาพของรัฐบาล และบางครั้งนำไปสู่ความสูญเสียประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นจึงขอให้คณะรัฐมนตรีทั้งคณะได้ยึดถือหลักของความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเคร่งครัด และที่สำคัญคือจะต้องดูแลไปถึงผู้ได้บังคับบัญชาและบุคลากรที่มาช่วยงานของรัฐมนตรีด้วย (<http://www.eppo.go.th>) ซึ่งเป็นปัญหาของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ต้องมีการแก้ไขไม่ให้เกิดปัญหาในลักษณะนี้ ถ้าหากปล่อยให้มีการทุจริตในลักษณะแบบนี้มากขึ้นปัญหาทางการเมืองอาจนำไปสู่ความรุนแรงก็เป็นได้ ซึ่งการทุจริตในรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สอดคล้องกับแนวคิดการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (big corruption) ซึ่งมักเป็นการคอร์รัปชันโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่รับเงินในรูปแบบของสินบนหรือค่า “คอมมิชชั่น” เป็นจำนวนสูง การคอร์รัปชันเช่นนี้มีการเกี่ยวข้องกับโครงการขนาดใหญ่ เช่น การก่อสร้างหรือการจัดซื้อครุภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่มีราคาสูง บริษัทที่รับเหมาก่อสร้างหรือขายครุภัณฑ์ดังกล่าว อาจจ่ายเงินให้กับผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติในวงเงินที่สูงและอาจจ่ายในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเอาไปเข้าบัญชีในธนาคารต่างประเทศที่เปิดไว้อย่างลับ ๆ เนื่องจากฝ่ายที่ต่อต้านนำประเด็นการทุจริตของรัฐบาลมาโจมตีเพื่อให้เกิดความชอบธรรมในการขับไล่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หากเป็นเช่นนั้นจริง

ปัญหาการเมืองในประเทศไทยก็ยากที่จะแก้ไขให้ไปในทิศทางที่ดีได้ วิธีแก้ไขที่น่าจะได้รับการยอมรับคือ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในกรณีใด ๆ ที่เข้ากฎเหล็ก 9 ของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ลาออกจากตำแหน่งเพื่อแสดงความรับผิดชอบ

ภาพที่ 4 สะท้อน การชักฟอกคณะรัฐมนตรีของฝ่ายค้านไม่สามารถที่จะทำให้ คณะรัฐมนตรีที่โดนชักฟอกถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี แต่กลับทำให้รัฐมนตรีที่ถูก ชักฟอกสามารถแก้ต่างในประเด็นต่าง ๆ ได้ จนทำให้รัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาพ้นมลทินไปในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ คอรัปชัน ที่ว่า ความผิดที่ระบุไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อัน ได้แก่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม การกระทำความผิด ดังกล่าวเป็นเรื่องของการกระทำโดยทุจริต ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่ มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น สำหรับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นความผิดที่กระทำโดยเจ้าพนักงาน (สุจิต บุญบงการ 2549: 183) ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวจึงไม่สามารถที่จะเอาผิดนักการเมืองได้ เนื่องจาก นักการเมืองเป็นผู้ที่ออกกฎหมาย จึงรู้ช่องว่างของกฎหมายดีในการที่จะทำการทุจริตคอรัปชัน

ความชอบธรรมทางกฎหมาย การเข้ามาบริหารประเทศของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในช่วงตั้งแต่วันที่รับตำแหน่ง คือวันที่ 17 ธันวาคม 2551 เป็นต้นมา ถูกตั้งประเด็น ในเรื่องของความชอบธรรมเป็นอย่างมากในการจัดตั้งรัฐบาล โดยถูกกล่าวหาจากฝ่ายต่อต้านว่า ได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งรัฐบาลจากกลุ่มทหาร โดยมีการเปรียบเทียบว่าการจัดตั้งรัฐบาล ชุดนี้มีการจัดตั้งในค่ายทหาร โดยมีการกดดันให้กลุ่มที่เคยสนับสนุนพรรคเพื่อไทย เปลี่ยนมาเป็น สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แมกซ์ เวเบอร์ ในส่วนของสาระสำคัญของความขัดแย้งในสังคมที่ว่า โครงสร้างของสังคมและแนวปฏิบัติในสังคมถูกกำหนดขึ้นโดย ผู้มีอำนาจ (พรนพ พุกกะพันธุ์ 2542: 157) จากข้อกล่าวหาดังกล่าวนี้องค์ที่ฝ่ายต่อต้านพยายามที่จะโจมตีความชอบธรรมของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และพยายามที่จะโยนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงกับกลุ่มทหารที่ให้การสนับสนุน โดยชี้ไปที่งบประมาณของกระทรวงกลาโหม ที่เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ ที่ว่า กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจ หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความสมัครใจ พยายามกระทำการเพื่อให้ ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใด เพื่อให้สอดคล้องกับ ผลประโยชน์ของกลุ่มตน โดยกลุ่มทหารจัดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ประเภทหนึ่ง ที่จัดเป็น กลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายใน องค์การจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และ ข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีความแข็งแกร่งและบทบาทสูงมาก

(จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) ดังนั้น การที่กลุ่มทหารจะเข้ามามีบทบาททางการเมืองในช่วงเวลา ก็เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน แต่ถึงอย่างไรกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลก็ไม่เห็นด้วยกับการแสดงบทบาททางการเมืองของทหารที่ดูจะล้ำเส้นเกินกว่าที่จะออกมาเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตน แต่กลุ่มที่ให้การสนับสนุนรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้โต้แย้งว่าการได้มาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ไม่แตกต่างอะไรกับรัฐบาลที่มีการจัดตั้งมาก่อนหน้านี้สองรัฐบาล ซึ่งการได้มาของรัฐบาลก่อนหน้านี้ทั้งสองรัฐบาลก็ได้มาโดยการลงคะแนนเสียงเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีผู้นำอีกฝ่ายเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งทั้งสองครั้ง นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็ถูกเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พอมาถึงคราวเสนอชื่อเพื่อชิงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คนที่ 27 ของประเทศไทย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดอุดมการณ์ประชาธิปไตย โดยมีหลักการที่เป็นพื้นฐาน คือ การยอมรับว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน การให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคทางการเมือง การรับฟังความคิดเห็นและเสนอแนะจากประชาชน และการปกครองโดยยอมรับมติของเสียงข้างมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 95) กลุ่มที่ต่อต้านกลับไม่ยอมรับผลดังกล่าว กลุ่มที่สนับสนุนก็ให้เหตุผลว่าถ้าหากไม่ยอมรับผลการลงคะแนนเลือกนายกรัฐมนตรีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ควรที่จะต่อต้านผลการเลือกนายกรัฐมนตรีตั้งแต่ก่อนหน้านี้ทั้งสองครั้งแล้ว แต่ทำไมผลการลงคะแนนออกมาแล้วปรากฏว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นผู้ชนะ จึงได้มีการออกมาต่อต้านอย่างรุนแรงและยังกล่าวหาว่าขาดความชอบธรรมในการเข้ามาเป็นรัฐบาล จากประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็นการกล่าวถึงความชอบธรรมทางกฎหมายของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผ่านการ์ตูน 2 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนการจัดตั้งรัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ทหารเข้ามามีบทบาทในการจัดตั้งรัฐบาล โดยชี้ให้เห็นถึงหน่วยทหารที่เชื่อว่าเป็นสถานที่ที่ใช้ในการจัดตั้งรัฐบาล ดังนั้นกลุ่มผู้ชุมนุมก็มีสิทธิ์ที่จะเรียกร้องให้มีการยุบสภาได้ เนื่องจากรัฐบาลชุดนี้อาจขาดความชอบธรรมทางกฎหมายเพราะวิธีที่ได้มาของรัฐบาลนั้น ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอำนาจนอกระบบรัฐสภา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจียมศักดิ์ กอวัฒนสกุล (2534) ซึ่งจากการศึกษาพบว่าภาพการ์ตูนการเมืองที่เขียนโดย ประยูร จรรย์วณิช ในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ โจมตีผู้มีอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้มีอำนาจในคณะ รสช. และรัฐบาลที่แต่งตั้งโดยคณะ รสช. โดยการแสดงดังกล่าวเป็นการแสดงอย่างเปิดเผย และไม่ได้รับการต่อต้านจากรัฐบาล รสช. แต่ท้ายที่สุดรัฐบาลที่มาโดยคณะ รสช. ก็ไม่อาจบริหารประเทศได้ โดยสะดวกและสุดท้ายประชาชนก็ออกมาขับไล่จนนำมาสู่การยุบสภาในที่สุด เนื่องจากรัฐบาลที่มาจากรสช. นั้นขาดความชอบธรรมทางการเมือง ซึ่งรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถึงแม้

จะมีการกล่าวหาว่าได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหารเหมือนรัฐบาลของคณะ รสช. แต่ที่มาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็มาจากรัฐสภาที่เป็นตัวแทนของประชาชนเป็นผู้เลือก และตัวนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เอง ก็ผ่านระบบการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

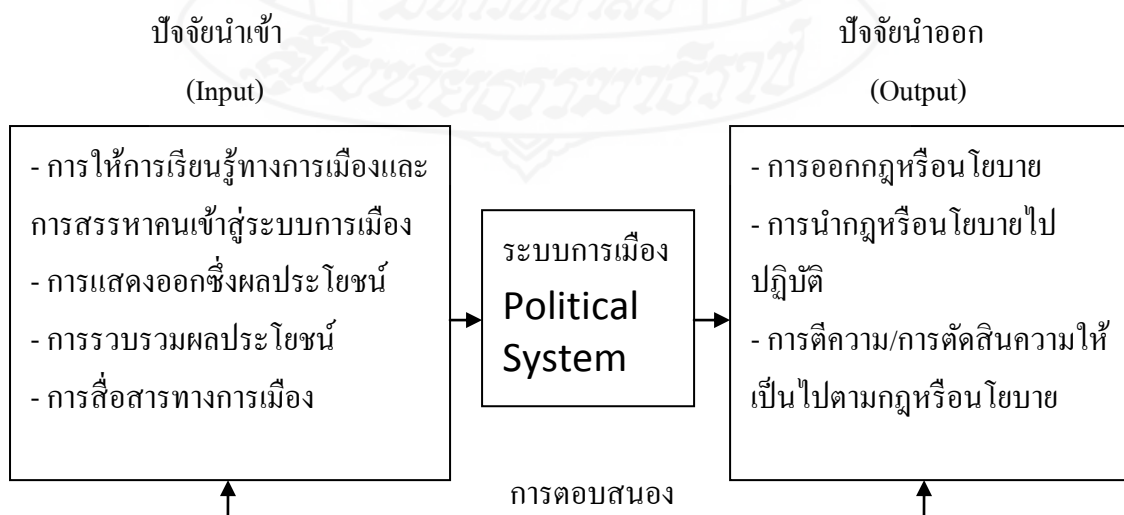
ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความอี้อัดใจของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถึงข้อกล่าวหาที่ว่า มีกลุ่มทหารคอยให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลังในการจัดตั้งรัฐบาล การเลือกตั้งคราวหน้าจึงต้องการที่จะได้เสียงมากถึง 240 เสียง ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของรัฐบาลแบบประชาธิปไตยที่ว่า หลักความยินยอมของประชาชน (Popular consent) คือ การเป็นรัฐบาลที่มาจาก การให้ความยินยอมของประชาชน หลักการแข่งขันทางการเมือง (Political competition) โดยเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันทางการเมือง โดยเฉพาะการแข่งขันเพื่อชัยชนะในการเลือกตั้งทั่วไปของพรรคการเมืองต่าง ๆ และ หลักความเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นการมอบอำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งผู้แทนของประชาชน ตรงนี้เป็นปัญหาที่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต้องการแก้ไข เพื่อให้การเข้ามาเป็นรัฐบาลในครั้งต่อไปมีความชอบธรรมทางกฎหมายอย่างที่ไม่มีการสามารถมาโจมตีได้

2.2 ผลการวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับเสถียรภาพของรัฐบาล

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ชนะการลงคะแนนเสียงเลือกนายกรัฐมนตรีจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเริ่มเข้ามาบริหารประเทศในวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ต่อมาถูกกล่าวหาจากกลุ่มต่อต้านอย่างรุนแรงว่าเป็นรัฐบาลที่ไร้เสถียรภาพ เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทหาร โดยกลุ่มทหารได้กดดันให้พรรคการเมืองที่แยกตัวออกมาจากพรรคพลังประชาชนยกมือสนับสนุนให้กับ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งการกระทำดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความสมัครใจ พยายามกระทำการเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใดเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน โดยทหารจัดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน เป็นต้น มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์กรจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) จากแนวคิดดังกล่าว จึงพอเข้าใจได้ว่าการเข้ามามีบทบาททางการเมืองของทหาร เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนและกลุ่มทหารเชื่อว่าหากพรรคประชาธิปัตย์เข้ามาเป็นรัฐบาลจะสามารถช่วยรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนไม่ให้กลุ่มการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยวกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน การเข้ามารักษาผลประโยชน์ของทหารดังกล่าว ยิ่งทำให้กลุ่มต่อต้านไม่พอใจรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ต่อมาก็ได้เกิดเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมืองแบบที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประเทศไทย พร้อมทั้งปัญหาความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล ปัญหา

ดังกล่าวสามารถถ่ายทอดออกมาทางสื่อมวลชนในแง่มุมต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับเสถียรภาพของรัฐบาลนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ ความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม ประสิทธิภาพของรัฐบาล แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ความสามารถในการแก้ไขปัญหา และการกำหนดนโยบายของรัฐบาล และประสิทธิผลของรัฐบาล แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การนำนโยบายปฏิบัติ และผลของนโยบาย โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ ดังนี้

ความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสม เป็นความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล สอดคล้องกับแนวคิดของแมกซ์ เวเบอร์ ที่ยอมรับว่าความขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างบุคคลพบได้ทุกหนทุกแห่งในสังคม ความขัดแย้งเกิดจากการกระทำของบุคคลที่ต้องการที่จะดำเนินการให้บรรลุความปรารถนาของตนเกิดปะทะกับการต่อต้านของอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลาย ๆ กลุ่ม ความขัดแย้งเป็นผลมาจากการมีทรัพยากรหรือรางวัลอย่างจำกัด ซึ่งการที่คนหนึ่งได้รับทำให้อีกคนหนึ่งไม่ได้รับ การที่คนหนึ่งสามารถบรรลุความปรารถนาของตนเองในสภาพที่มีทรัพยากรอย่างจำกัด ทำให้ผู้นั้นต้องมีอำนาจมากขึ้น แนวคิดดังกล่าวเห็นได้จากการดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในรัฐบาลผสม ซึ่งพรรครัฐบาลก็พยายามที่จะรักษาตำแหน่งหรือกระทรวงที่สำคัญให้ลูกพรรคของตนเอง เพื่อต้องการที่จะลดความขัดแย้งภายในพรรครัฐบาล แต่ไม่ว่าจะอย่างไรปัญหาการแย่งชิงตำแหน่งรัฐมนตรีภายในพรรครัฐบาลก็เกิดขึ้นทุกยุคทุกสมัย เป็นปัญหาภายในพรรคที่เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล รัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็มีปัญหาลักษณะเช่นกัน มีการแย่งชิงส่วนแบ่งตำแหน่งรัฐมนตรีของ ส.ส. ภายในพรรค เพื่อต้องการให้กลุ่มของตนได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีที่สำคัญ ความขัดแย้งดังกล่าว สร้างความไร้เอกภาพภายในพรรคประชาธิปัตย์ได้ในระดับหนึ่ง พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่เก่าแก่มีการดำเนินการทางการเมืองมาอย่างยาวนาน สามารถนำแนวทางโครงสร้างหน้าที่มาผสมกับแนวทางระบบ ของ เดวิด ฮีตัน มาอธิบายพรรคประชาธิปัตย์ได้ (จุมพล หนิมพานิช 2548: 171) ดังนี้

พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่มีการบริหารงานอย่างเป็นระบบ จากภาพข้างบน ปัจจัยนำเข้าของพรรคประชาธิปัตย์ คือการให้การเรียนรู้ทางการเมือง พร้อมทั้งสรรหาคนเข้าสู่ระบบการเมือง คนที่จะเข้ามาเพื่อให้พรรคประชาธิปัตย์สรรหาเพื่อเข้าสู่ระบบการเมืองนั้น ต้องยอมรับกันว่าในปัจจุบันจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมหรือกลุ่มคนที่ค่อนข้างมีหน้าตาในสังคม โอกาสที่ประชาชนหรือคนที่ไม่มีความหน้าตาทางสังคมจะเข้ามาเพื่อเป็นตัวแทนของพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทบเป็นไปไม่ได้เลย จุดนี้เป็นข้อเสียของพรรคที่ต้องรีบแก้ไขโดยด่วน ถ้าไม่เช่นนั้นพรรคก็จะไม่เป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่แต่กลับเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้มีบทบาททางสังคมเท่านั้น ต่อไปอาจส่งผลกระทบต่อการแสดงออกซึ่งผลประโยชน์ ในการกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ โดยอาจถูกมองว่าการออกนโยบาย อาจต้องการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มหรือพวกพ้องของตน การรวบรวมผลประโยชน์อาจถูกมองว่าเป็นการรวบรวมผลประโยชน์เพื่อให้กลุ่มของตนได้ประโยชน์ในผลประโยชน์นั้น ดังนั้นการสื่อสารออกมาทางการเมืองก็จะดูว่าเป็นการดำเนินงานเพื่อกลุ่มผู้มีบทบาททางสังคมเท่านั้น ไม่ได้ทำเพื่อประชาชนทั้งประเทศ เมื่อภาพออกมาเช่นนั้น การเข้าสู่ระบบการเมือง พรรคประชาธิปัตย์ก็จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มประชาชนที่เป็นระดับหาเช้ากินค่ำ โดยถูกมองว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มนายทุนที่มีบทบาททางสังคม ดังนั้นผลการเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์จะพ่ายแพ้ต่อฝ่ายตรงข้ามเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลต่อปัจจัยนำเข้า ในเรื่องการออกนโยบายเพราะการพ่ายแพ้การเลือกตั้งจะไม่สามารถนำนโยบายที่วางไว้ออกมาสู่การปฏิบัติ แต่เมื่อสามารถเข้ามาได้นโยบายที่วางไว้ก็ไม่สามารถนำออกมาใช้ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากในการเข้ามาเป็นรัฐบาลนั้น ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทุน ดังนั้นการออกนโยบายต่าง ๆ จึงเป็นไปเพื่อประโยชน์ของกลุ่มทุนเป็นหลัก และการตอบสนองของพรรคประชาธิปัตย์จะไปเป็นปัจจัยนำเข้าที่เป็นรูปแบบเดิม คือ กลุ่มคนที่มีบทบาททางสังคมจะเข้ามามีบทบาทภายในพรรคแบบไม่จบสิ้น กลุ่มคนที่เป็นตัวแทนของประชาชนจะไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการพรรค และท้ายที่สุดแล้ว พรรคประชาธิปัตย์ก็จะไปเป็นพรรคของกลุ่มคนระดับกลางและระดับสูง การเลือกตั้งในทุก ๆ ที่ผ่านมา พรรคประชาธิปัตย์จึงได้พ่ายแพ้ต่อพรรคการเมืองที่สามารถจับคะแนนเสียงของกลุ่มคนระดับกลางถึงต่ำได้ นี่เป็นปัญหาความขัดแย้งภายในพรรคประชาธิปัตย์ หลังจากความขัดแย้งภายในพรรคประชาธิปัตย์ได้รับการแก้ไขแล้ว ต่อมาก็เป็นความขัดแย้งระหว่างพรรครัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล ในเรื่องของสัดส่วนรัฐมนตรีของพรรครัฐบาลและพรรคร่วมรัฐบาล จากประเด็นดังกล่าวสามารถถ่ายทอดผ่านการดู 5 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 มองความไร้เอกภาพภายในพรรครัฐบาลเกิดขึ้นหลังจากที่มีการจัดตั้งรัฐบาลแล้ว โดยมองปัญหาความแตกแยกภายในพรรคแกนนำรัฐบาล จากการรอกหักจากตำแหน่ง รมต. ของแก่นนำกลุ่มต่าง ๆ ภายในพรรคแกนนำรัฐบาล ซึ่งถ้าปล่อยไว้โดยไม่มีการแก้ไขก็อาจทำให้พรรคแกนนำรัฐบาลเกิดความแตกแยก สอดคล้องกับแนวคิดของแมกซ์ เวเบอร์ ว่าการยอมรับว่าความขัดแย้งในผลประโยชน์ระหว่างบุคคลพบได้ทุกหนทุกแห่งในสังคม ความขัดแย้งเกิดจากการกระทำของบุคคลที่ต้องการที่จะดำเนินการให้บรรลุความปรารถนาของตนเกิดปะทะกับการต่อต้านของอีกฝ่ายหนึ่งหรือหลาย ๆ กลุ่ม ความขัดแย้งเป็นผลมาจากการมีทรัพยากรหรือรางวัลอย่างจำกัด ซึ่งการที่คนหนึ่งได้รับทำให้อีกคนหนึ่งไม่ได้รับ การที่คนหนึ่งสามารถบรรลุความปรารถนาของตนเองในสภาพที่มีทรัพยากรอย่างจำกัด (พรนพ พุกกะพันธุ์ 2542: 157) ทำให้ผู้ที่พลาดหวังอาจสร้างปัญหาขึ้นมาได้

ภาพที่ 2 ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความขัดแย้งระหว่างพรรคแกนนำรัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล โดยนายกรัฐมนตรีเข้าไปตรวจสอบโครงการรณรงค์ 4,000 คัน นโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 69) ข้อหนึ่งที่ว่า มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนที่มุ่งไปที่คนในสังคมโดยส่วนรวมหรือเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้การตัดสินใจของรัฐบาล จะต้องมีความชัดเจนที่เด่นชัดว่าต้องการจะทำอะไร และมีเป้าหมายไปที่กลุ่มบุคคลหรือพื้นที่ใดที่จะได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากนโยบายนี้ จากองค์ประกอบของนโยบายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อกลุ่มบุคคลหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่จุดประสงค์ของนโยบายนี้ต้องการที่จะหาผลประโยชน์จากนโยบายอย่างเห็นได้ชัด จนทำให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบโครงการดังกล่าวไม่กล้าที่จะนำเสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) โดยมองว่านายกรัฐมนตรีกล้าที่จะทำกรณิดังกล่าวโดยไม่กลัวที่จะทำให้รัฐบาลล้ม ซึ่งโครงการดังกล่าวก็มีปัญหาหลายอย่างที่ต้องแก้ไขและอาจไม่โปร่งใสในการดำเนินงาน จากปัญหาดังกล่าวความขัดแย้งภายในรัฐบาลผสมของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาจรอวันที่จะแสดงออกอย่างเปิดเผยเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม และปัญหาที่แท้จริงของพรรคแกนนำรัฐบาลกับพรรคร่วมรัฐบาล คือ มีการแย่งชิง ส.ส. จากพรรคร่วมรัฐบาล โดยดูได้จากการที่ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ คอยให้การปกป้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ของพรรค มากกว่าตัวนายกรัฐมนตรีอย่างเห็นได้ชัดในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ภาพที่ 5 สะท้อนความไม่เชื่อมั่นในกฎเหล็ก 9 ข้อ ของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะสามารถนำมาใช้ปฏิบัติได้จริง เนื่องจากไม่สามารถนำมาใช้ได้กับ นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ ซึ่งโดนกรณีกาทุจริตในโครงการชุมชนพอเพียง ถึงขนาดให้ผู้ตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบโครงการคอร์รัปชันแบบนี้สอดคล้องกับแนวคิดการคอร์รัปชันที่เป็นการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (big corruption) ซึ่งมักเป็น

การคอร์ปชันโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่รับเงินในรูปของสินบนหรือค่า “คอมมิชชัน” เป็นจำนวนสูง การคอร์ปชันเช่นนี้มีการเกี่ยวข้องกับโครงการขนาดใหญ่ เช่นการก่อสร้างหรือการจัดซื้อครุภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่มีราคาสูง บริษัทที่รับเหมาก่อสร้างหรือขายครุภัณฑ์ดังกล่าว อาจจ่ายเงินให้กับผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติในวงเงินที่สูงและอาจจ่ายในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเอาไปเข้าบัญชีในธนาคารต่างประเทศที่เปิดไว้อย่างลับ ๆ (สุจิต บุญบงการ 2549: 184) กรณีดังกล่าวเข้ากฎเหล็ก 9 ข้อ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ แต่ก็ได้ดำเนินการอะไรที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นกรณีของ นายมานิต นพอมรบดี ที่มีพฤติกรรมส่อทุจริต ล้วงลูกดิ่งบๆ เข้าจังหวัดราชบุรี และนัดกินข้าวกับบริษัทเจ้าของรถยนต์ผู้ผลิตรถพยาบาลและเครื่องฟ่นฆ่ายุบลาย เป็นต้น ก็ควรที่จะเลียนแบบ นายคอร์ปชั่นดี สภาวสุ ซึ่งเป็นการกดดันให้ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ปลด นายมานิต นพอมรบดี ออกจากกฎเหล็ก 9 ข้อ ที่รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้วางกฎเกณฑ์ไว้

ประสิทธิภาพของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมากจากหลายฝ่ายว่าไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ เนื่องจากขาดประสบการณ์ในการบริหารองค์กรขนาดใหญ่ หรือดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในกระทรวงที่สำคัญ ๆ อีกทั้งอายุของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถือว่ายังน้อยกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่อุดมการณ์ประชาธิปไตยมีหลักพื้นฐาน คือ การยอมรับว่าอำนาจอยู่ที่ประชาชน การให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคทางการเมือง (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 95) และ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดก็ไม่ผิดอะไรที่ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาตามระบบรัฐสภา แต่ผู้ที่ต่อต้านการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของนาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มองว่าควรจะอีกสักห้าถึงสิบปี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จึงจะเหมาะกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งประเด็นดังกล่าวสามารถพิจารณาจาก 2 ลักษณะ คือ

1. **ความสามารถในการแก้ไขปัญหา** การเข้ามาบริหารประเทศในลักษณะของรัฐบาลผสมไม่ว่าจะเป็นยุคใดสมัยใด ย่อมมีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น แต่จะมีปัญหามากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับผู้จัดการรัฐบาลหรือตัวนายกรัฐมนตรีเอง ว่ามีภาวะผู้นำในการจัดการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ทุกฝ่ายได้รับความพอใจหรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีโครงสร้าง – หน้าที่ของ ทัลคอต พาร์สัน โดยมองว่า ระบบ (ระบบสังคม) จะต้องทำหน้าที่หนึ่งที่ว่า หน้าที่ในการดำเนินการหรือการทำให้เป้าหมายที่มีร่วมกัน (goal-attainment or goal-gratification) บรรลุผล ได้แก่ การประสานการปฏิบัติการร่วมกันของบุคคล ของกลุ่มในสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้มีการกำหนดร่วมกัน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ การรักษา ระบบสังคมให้คงอยู่ ส่วนหน้าที่ที่เป็นระบบการเมือง คือ รัฐบาลที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเมืองที่มีอำนาจสูงสุด ในแง่ของหลักการ การทำให้เป้าหมายบรรลุผลได้ จะต้องเป็นเรื่องของการประสานการปฏิบัติการร่วมกัน

หรือเป็นเรื่องของการใช้ความพยายามร่วมกัน (cooperative effort) นอกจากนี้แล้วยังเป็นเรื่องของการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ และใช้อำนาจที่ได้มาไปในการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าแก่สมาชิกตามบทบาท ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวและการดำเนินการหรือการปฏิบัติการให้บรรลุผล ซึ่งความสามารถในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 6 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความไม่มีความเชื่อมั่นในตัว นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง และยังขาดประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง สอดคล้องกับแนวคิดปัญหาของรัฐบาลไทย ข้อหนึ่งที่ว่า ลักษณะภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี โดยหลักการแล้วปัญหาความไร้เอกภาพของรัฐบาลผสมน่าจะลดระดับความรุนแรงโดยพลันได้ หากนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลมีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งเด็ดเดี่ยวและโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความกล้าหาญในการตัดสินใจ (สุจิต บุญบงการ 2547: 28) จากแนวคิดดังกล่าวมองได้ว่านาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะยังไม่เหมาะสมกับการเป็นนายกรัฐมนตรี เนื่องจากยังขาดภาวะผู้นำในการแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ทางการเมือง

ภาพที่ 3 สะท้อนความสามารถในการแก้ไขปัญหาของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่าไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง เนื่องจากไม่สามารถทำให้ประชาชนรู้สึกมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้แต่ตัวนายกรัฐมนตรีเองยังถูกคุกคามจากฝ่ายตรงข้ามด้วย ซึ่งการถูกคุกคามดังกล่าวก็ไม่ได้ได้รับการแก้ไขให้เป็นไปในทิศทางที่ดี จนนำมาสู่ความขัดแย้งอย่างรุนแรงในบ้านเมือง ความไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว นั้น สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีโครงสร้าง – หน้าที่ของทัลคอต พาร์สัน (Talcott Parsons) ในเรื่องระบบ (ระบบสังคม) ว่าจะต้องมีหน้าที่ (จุมพล หนิมพานิช 2550: 13-33) ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ในการธำรงรักษาระบบและการจัดการความตึงเครียด (maintenance and tension management) หมายถึง หน้าที่ในการธำรงรักษาแบบแผนของปฏิสัมพันธ์เชิงปทัสสถานและเชิงวัฒนธรรม

2. หน้าที่ในการปรับตัว (adaptation) ของระบบกับสภาพแวดล้อม หมายถึง ความสามารถของระบบในการตอบสนองต่อความต้องการในสังคม ซึ่งความต้องการนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

3. หน้าที่ในการดำเนินการหรือการทำให้เป้าหมายที่มีร่วมกัน (goal-attainment or goal-gratification) บรรลุผล ได้แก่ การประสานการปฏิบัติการร่วมกันของบุคคล ของกลุ่มในสังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้มีการกำหนดร่วมกัน โดยมีเป้าหมายที่สำคัญที่สุดคือ การรักษา ระบบสังคมให้คงอยู่ ส่วนหน้าที่ที่เป็นระบบการเมือง คือ รัฐบาลที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบ

การเมืองที่มีอำนาจสูงสุด ในแง่ของหลักการ การทำให้เป้าหมายบรรลุผลได้ จะต้องเป็นเรื่องของการประสานการปฏิบัติการร่วมกัน หรือเป็นเรื่องของการใช้ความพยายามร่วมกัน (cooperative effort) นอกจากนี้แล้วยังเป็นเรื่องของการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ และใช้อำนาจที่ได้มาไปในการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าแก่สมาชิกตามบทบาท ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการปรับตัวและการดำเนินการหรือการปฏิบัติการให้บรรลุผล

4. หน้าที่ในการบูรณาการการกระทำของสมาชิก หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ของหน่วยต่าง ๆ อาทิ บัณฑิตบุคคลกับสังคม ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การรักษาความเป็นปึกแผ่นและขวัญกำลังใจ หรือหมายถึง ความพยายามที่จะปรับความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยต่าง ๆ ของสังคมให้มีความเป็นปึกแผ่น ให้มีขวัญกำลังใจ

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่สามารถธำรงรักษาระบบและจัดการความตึงเครียดให้อยู่ในแบบแผนของปฏิสัมพันธ์เชิงปกติสถานและเชิงวัฒนธรรม ความสามารถในการปรับตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเรียกร้องอยู่ในระดับที่ต่ำจนถึงไม่สามารถที่จะปรับตัวเพื่อแก้ไขปัญหาทางการเมืองได้ ไม่สามารถทำให้กลุ่มที่ต่อต้านมีเป้าหมายร่วมกันกับรัฐบาลที่แก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง และที่สำคัญไม่สามารถทำให้มีการปรับความสัมพันธ์ของกลุ่มที่ต่อสู้อยู่ร่วมกันเพื่อความเป็นปึกแผ่น จากปัญหาดังกล่าวมองได้ว่ารัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่สามารถแก้ไขให้ระบบ (ระบบสังคม) ทำหน้าที่ของตนเองในทางที่ถูกต้องตามที่ระบบควรจะเป็น

ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหาของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี โดยมองว่านายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงของตัวเองมากกว่าที่จะให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาบ้านเมือง โดยเปรียบเทียบให้เห็นว่า ประเทศกำลังเกิดปัญหาอย่างรุนแรง แต่นายกรัฐมนตรีกลับให้ความสำคัญกับคะแนนเสียงมากกว่า สอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ที่ว่า กลุ่มผลประโยชน์ คือ กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันด้วยความสมัครใจ พยายามกระทำการเพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใดเพื่อให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่มตน โดยกลุ่มผลประโยชน์ดังกล่าว เป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์การจัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีพลังแข็งแกร่งและบทบาทสูงมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) แนวคิดดังกล่าวทำให้มองได้ว่า การแก้ไขปัญหาของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จะมองผลประโยชน์ของกลุ่มผลประโยชน์เป็นสำคัญในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ดังนั้นการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมามีเงื่อนไขทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง การแก้ไขปัญหาจึงไม่ได้รับการแก้ไขให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องของปัญหา ดังนั้นจึงมองได้ว่า

นายกรัฐมนตรียังขาดความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการจัดลำดับความเร่งด่วน ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง

ภาพที่ 5 และ ภาพที่ 6 สะท้อนความสามารถในการแก้ไขปัญหาของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ว่าไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง และ มองว่ายิ่งแก้ไขปัญหายิ่งทำให้ปัญหามากขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับทฤษฎีระบบทั่วไป โดยทฤษฎีนี้มองว่าระบบทุกชนิดมีโครงสร้างคล้าย ๆ กัน และ เกี่ยวพันกันอยู่ทั้งในแนวดิ่งและแนวราบ แนวคิดหลักเกี่ยวกับระบบที่เป็นรากฐานและนำมาใช้ในทฤษฎีทั่วไป ได้แก่ แนวคิดเชิงพรรณนาสำหรับจำแนกประเภท จัดกลุ่มข้อมูล รวมทั้งวางแนวทางเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ ของระบบ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการควบคุมและรักษาระบบ แนวคิดเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวหรือพลวัตของระบบ และแนวคิดเกี่ยวกับการหยุดชะงักและการล้มเลิก แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาใช้กับทั้งระบบของคณิศรและระบบคณิตศาสตร์ได้ จึงปรับมาใช้ในการวิเคราะห์ระบบการเมืองได้ (อนุสรณ์ ลิ้มมณี, ศาสตราจารย์ 2548: 307) จากแนวคิดดังกล่าวมองได้ว่า รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่สามารถจำแนกประเภท จัดกลุ่มข้อมูล รวมทั้งวางแนวทางเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ ของระบบ ซึ่งเป็นปัจจัยในการควบคุมและรักษาระบบ จึงทำให้การแก้ไขปัญหาทางการเมืองของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ไม่เป็นไปตามระบบที่ควรจะเป็น ดังนั้นการแก้ไขปัญหาทางการเมืองยิ่งแก้ยิ่งสร้างปัญหาทางการเมืองจนนำไปสู่ความรุนแรงในที่สุด

2. การกำหนดนโยบายของรัฐบาล พรรคการเมืองทุกพรรคการเมืองจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการเข้ามาบริหารประเทศ เพื่อที่จะกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชน นโยบายนั้นจะต้องเป็นนโยบายที่เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน พร้อมทั้งไม่ก่อความเสียหายให้กับประเทศชาติ สอดคล้องกับแนวคิดนโยบายสาธารณะของแอนเดอร์สัน (Anderson, 1970) ที่ให้ความหมายว่า “ นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการกระทำของรัฐเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ” เช่นเดียวกับ ชาร์คันสกี (Sharkansky) บอกว่า “ นโยบายเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่รัฐบาลกระทำ ” นโยบายสาธารณะตามความหมายของนักวิชาการทั้งสองชี้ให้เห็นว่า นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องของรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 67) ดังนั้นพรรคการเมืองที่เข้ามาเป็นรัฐบาลจึงต้องนำนโยบายที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชนมาปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ประชาชนสามารถที่จะจับต้องได้และเกิดประโยชน์กับประชาชนสูงสุด ประชาชนสามารถตรวจสอบพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายที่รัฐบาลนำมาดำเนินการ สามารถถ่ายทอดผ่านภาพการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 สะท้อนว่าไม่เชื่อว่าจะสามารถดำเนินการออก พ.ร.บ.ภาษีที่ดิน – ภาษีมรดก ได้ เป็นเพียงการกล่าวพูดเพื่อให้มีสีสันทางการเมืองเท่านั้น เพราะพรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่กลุ่มผู้มีที่ดินจำนวนมากให้การสนับสนุน ถ้าการดำเนินการเรื่องดังกล่าวเป็นรูปธรรม ก็จะได้รับ การต่อต้านจากกลุ่มอำนาจไม่ว่าจะเป็นอำนาจฝ่ายไหนก็ตาม เพราะนักการเมืองในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนมาก สอดคล้องกับแนวคิดกลุ่มผลประโยชน์ที่ว่า กลุ่มบุคคลที่มีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กันโดยความสมัครใจ พยายามกระทำการ เพื่อให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทางการเมืองกระทำหรือไม่กระทำการอันใดเพื่อให้สอดคล้อง กับผลประโยชน์ของกลุ่มตน โดยกลุ่มผลประโยชน์ที่เข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้คือ กลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นสถาบัน ซึ่งเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีการรวมตัวกันและเกิดขึ้นภายในองค์การ จัดตั้งอย่างเป็นสถาบัน มีการจัดระเบียบเป็นอย่างดี เช่น บริษัทธุรกิจ กองทัพ และ ข้าราชการ เป็นต้น กลุ่มผลประโยชน์ประเภทนี้จะมีความแข็งแกร่งและบทบาทสูงมาก (จักษ์ พันธ์ชูเพชร 2548: 264) จากการที่การเมืองในประเทศไทยต้องใช้ทุนจำนวนมากในการเข้ามามีบทบาททางการเมือง ดังนั้นคนที่สามารถที่จะเล่นการเมืองได้ก็จะต้องเป็นคนที่มีเงินจำนวนมากพอหรือได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทุน ดังนั้นการออก พ.ร.บ. ดังกล่าว เป็นการให้โทษกับกลุ่มทุนที่ให้การสนับสนุนโอกาสที่จะผ่านออกมาเป็น พ.ร.บ. แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยก็ได้

ภาพที่ 2 สะท้อนถึงความไม่เชื่อมั่นในนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท โดยมองว่า พรรคประชาธิปัตย์ นอกจากจะไม่มีความสามารถในการหาเงินแล้ว ยังไม่รู้จักรวีย่อยเงินอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดนโยบายสาธารณะ ในด้านองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ ที่ว่า มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนที่มุ่งไปที่คนในสังคมโดยส่วนรวมหรือเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้การตัดสินใจของรัฐบาล จะต้องมีความชัดเจนที่เด่นชัดว่าต้องการทำอะไร และมีเป้าหมายไปที่กลุ่มบุคคลหรือพื้นที่ใดที่จะได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากนโยบายนี้ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 69) จากแนวคิดดังกล่าวมองได้ว่า การใช้นโยบายดังกล่าวไม่ได้มุ่งไปที่คนในสังคมโดยส่วนรวมแต่จะมุ่งไปที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งผลกระทบของนโยบายดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคม เป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นในสังคมก็เป็นได้

ภาพที่ 3 สะท้อนนโยบายลดมูลค่า 4,000 คัน โดยมุ่งประเด็นไปที่ค่าซ่อมรถ ซึ่งได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก เนื่องจากค่าซ่อมรถที่แพงกว่าปกติมาก จึงได้รับการจับตามองจากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายดังกล่าว จนทำให้ฝ่ายที่เสนอลดค่าซ่อมรถ ซึ่งการที่ยอมลดค่าซ่อมรถเป็นการแสดงถึงการยอมรับว่าค่าซ่อมในอัตราเงินแพงมากและถูกหลายฝ่ายกดดัน สอดคล้องกับแนวคิดคอร์ปชันของมุชตัก ข่าน (Mushtaq H. Khan) โดยอ้างคำนิยามของ ไนย์ (Nye) และ ข่าน (Khan) ว่า “การคอร์ปชันเป็นการละเมิดกฎเกณฑ์ที่เป็นทางการที่กำกับกับ

จัดสรรทรัพยากรสาธารณะ (public resources) โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อตอบสนองหรือแลกเปลี่ยนกับข้อเสนอที่จะให้ผลประโยชน์ทางการเงินหรือด้านการเมือง” (สุจิต บุญบงการ 2549: 183) จากแนวคิดดังกล่าวมองได้ว่าการยอมลดค่าซ่อมรถลงจากที่กำหนดไว้ในที่แรก อาจมีการคอร์รัปชันในการดำเนินการก็เป็นได้

ภาพที่ 4 สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อมั่นในความโปร่งใสของนโยบายไทยเข้มแข็ง สอดคล้องกับแนวคิดคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่ว่า การคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (big corruption) ซึ่งมักเป็นการคอร์รัปชันโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่รับเงินในรูปของสินบนหรือค่า “คอมมิชชั่น” เป็นจำนวนมาก การคอร์รัปชันเช่นนี้มีการเกี่ยวข้องกับโครงการขนาดใหญ่ เช่นการก่อสร้างหรือการจัดซื้อครุภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่มีราคาสูง บริษัทที่รับเหมาก่อสร้างหรือขายครุภัณฑ์ดังกล่าว อาจจ่ายเงินให้กับผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติในวงเงินที่สูงและอาจจ่ายในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเอาไปเข้าบัญชีในธนาคารต่างประเทศที่เปิดไว้อย่างลับ ๆ จากแนวคิดดังกล่าว มองได้ว่าโครงการไทยเข้มแข็ง อาจมีการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ตามแนวคิดดังกล่าว

ประสิทธิผลของรัฐบาล รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะได้รับการยอมรับจากประชาชนก็ต่อเมื่อมีผลงานให้ประชาชนได้รับรู้ สามารถที่จะสัมผัสได้ รัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาส่วนมากมักจะโดนโจมตีเรื่องผลงานที่ไม่เป็นรูปธรรม การเข้ามาบริหารประเทศส่วนใหญ่ก็มักจะออกนโยบายที่เอื้อต่อกลุ่มทุนที่ให้การสนับสนุนพรรคของตนเอง รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่โดนโจมตีเรื่องผลงาน การออกนโยบายหลายนโยบายได้รับการวิจารณ์ว่าเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนของตน สอดคล้องกับองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 69) ดังนี้

1) เป็นการตัดสินใจของรัฐบาล ในที่นี้หมายถึงเป็นการตัดสินใจที่ออกมาจากรัฐบาลในฐานะเป็นสถาบันทางการเมืองฝ่ายบริหาร หรืออาจเป็นการตัดสินใจของรัฐมนตรีในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการตัดสินใจนี้อาจออกมาในรูปของคำแถลงนโยบาย การเสนอร่างกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ

2) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนที่มุ่งไปที่คนในสังคมโดยส่วนรวมหรือเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้การตัดสินใจของรัฐบาลตามข้อ 1 จะต้อง มีวัตถุประสงค์ที่เด่นชัดว่าต้องการจะทำอะไร และมีเป้าหมายไปที่กลุ่มบุคคลหรือพื้นที่ใดที่จะได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากนโยบายนี้

3) มีความเป็นไปได้ ในการกำหนดเป็นนโยบายสาธารณะที่ประกาศต่อสาธารณะนั้น จะต้องมีความเป็นไปได้ หมายความว่ามีการพิจารณาวิเคราะห์แล้วว่าเป็นไปได้เมื่อมีการนำไปสู่การปฏิบัติ มิฉะนั้นจะกลายเป็นสิ่งเพ้อฝันและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลหรือผู้นำรัฐบาล

4) แสดงถึงการกระทำของรัฐบาล ในความเป็นจริง นโยบายสาธารณะมิใช่เป็นเพียงถ้อยคำที่ร้อยเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรสวยงาม แต่ยังต้องมีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมติดตามมา โดยกลไกหรือองค์กรที่กำหนดให้รับผิดชอบในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งการกำหนดนโยบายแจก 2,000 บาท นโยบายไทยเข้มแข็ง ผลงานของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้รับการวิจารณ์จากหลายฝ่ายไม่ว่าจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งสามารถนำประเด็นดังกล่าวมาศึกษาได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติ การกำหนดนโยบายของรัฐบาลในแต่ละยุคสมัยมักจะถูกโจมตีว่าไม่สามารถดำเนินการได้จริง เนื่องจากนโยบายบางนโยบายมักจะเป็นนโยบายที่มีลักษณะเป็นการขายฝันให้กับประชาชน ถ้านำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติจริงบางครั้งอาจใช้งบประมาณจำนวนมากจนเกินกว่าความสามารถของรัฐบาลที่จะทำได้ หลาย ๆ รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศแล้วไม่ดำเนินการไปตามที่ได้หาเสียงกับประชาชนไว้การคงอยู่ของรัฐบาลก็เป็นไปได้ยาก มีแรงต่อต้านจากสังคมและกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่ถูกรตรวจสอบอย่างเข้มข้นจากกลุ่มต่อต้านในหลาย ๆ นโยบายที่ได้นำไปปฏิบัติ มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนหลายสื่อถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 ภาพที่ 2 และ ภาพที่ 3 สะท้อนถึงการนำนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท ไปปฏิบัติของรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ไปแย้งกับนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง ที่เน้นการประหยัดอดออมอยู่อย่างพอเพียง โดยบอกให้ประชาชนประหยัดอดออมแต่ถึงการปฏิบัติกลับให้ประชาชนใช้จ่ายเงินทองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ สอดคล้องกับแนวคิดนโยบายสาธารณะ ในหนึ่งองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะที่ว่า แสดงถึงการกระทำของรัฐบาล ในความเป็นจริง นโยบายสาธารณะมิใช่เป็นเพียงถ้อยคำที่ร้อยเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรสวยงาม แต่ยังต้องมีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมติดตามมาโดยกลไกหรือองค์กรที่กำหนดให้รับผิดชอบในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 69) ซึ่งนโยบายแจกเงิน 2,000 บาท ถึงแม้จะขัดแย้งกับนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง แต่รัฐบาลต้องดำเนินการให้บรรลุผล เพื่อต้องการให้นโยบายดังกล่าวเป็นรูปธรรมที่สามารถดำเนินการได้ตามที่แถลงนโยบายเอาไว้ ถึงแม้ว่าจะเป็น การนำเงินจากประชาชนมาใช้จ่ายในการหวังผลทางการเมือง และหากเกิดความเสียหายจากนโยบายดังกล่าวความเสียหายนั้นก็จะตกกับประชาชน ไม่ใช่พรรคการเมือง

ภาพที่ 4 สะท้อนนโยบายการแก้ไขปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจากมีเรื่องของงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะว่าหากปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขโดยเร็ว งบประมาณที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา

จะถูกตัดหรือลดจำนวนลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดคอร์ปชัน ที่ว่าด้วยสาเหตุของคอร์ปชัน ข้อหนึ่งที่ว่า เกรริง (Greling) ได้อ้างงานของ เจ.เอส.ไนย์ ว่า คอร์ปชันเป็นการเบี่ยงเบนจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประโยชน์ของสาธารณะมาเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว (สุจิต บุญบงการ 2549: 185) ซึ่งการแก้ปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝ่ายหนึ่งต้องการความสงบโดยเร็วที่สุด แต่อีกฝ่ายหนึ่งยังต้องการงบประมาณในการบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงยากที่จะแก้ไขให้ตรงจุดและสำเร็จโดยเร็ว จากแนวคิดดังกล่าวมองได้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องการที่จะให้เหตุการณ์ดังกล่าวดำเนินต่อไป เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มตนในการเข้ามาแก้ไขปัญหา

2. ผลของนโยบาย รัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการบริหารประเทศ เมื่อกำหนดนโยบายแล้วก็จะต้องนำนโยบายไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมสามารถที่จะตรวจสอบได้ สอดคล้องกับแนวคิดนโยบายสาธารณะที่ว่าด้วย ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 67) ดังนี้

- 1) นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนในสังคมจำนวนมาก เนื่องจากเป็นเรื่องของการตัดสินใจของรัฐในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- 2) นโยบายสาธารณะเป็นเรื่องของรัฐบาลที่ต้องการจะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ในช่วงที่เข้ามาบริหารประเทศ หรือ เพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทำให้สถาบัน องค์กรที่เกี่ยวข้องและประชาชนสามารถติดตามและประเมินผลงานของรัฐบาลได้
- 3) นโยบายสาธารณะเป็นกรอบในการดำเนินการสำหรับหน่วยงานของรัฐ
- 4) ในแง่ของทางวิชาการ นโยบายสาธารณะยังถูกนำมาศึกษาในแง่มุมต่าง ๆ ได้เพื่อสร้างองค์ความรู้ในนโยบายนั้น ๆ
- 5) ในแง่ทางจิตวิทยาทางการเมือง นโยบายสาธารณะอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองของรัฐบาลในการแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาที่สังคมเผชิญอยู่และเป็นปัญหาที่หมักหมมมานานที่สาธารณะได้รับรู้มาช้านานแต่ยังไม่มีรัฐบาลใดดำเนินการจริงจังในเรื่องเหล่านี้

จากแนวคิดดังกล่าว เห็นได้ว่าที่ผ่านมาการบริหารประเทศของทุกรัฐบาลจะต้องมีการแถลงนโยบายอย่างเป็นทางการต่อรัฐสภาและกำหนดแนวทางในการบริหารประเทศ เมื่อบริหารประเทศไปได้ระยะหนึ่งแล้วรัฐบาลจะต้องมีการแถลงนโยบายที่ได้ดำเนินการไปแล้ว พร้อมทั้งเสนอแนวทางที่จะดำเนินนโยบายต่อไป ซึ่งผลของนโยบายนั้นจะมีผลต่อคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ที่ผ่านมารัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศและมีผลงานเป็นที่ยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีเพียงไม่กี่ครั้ง แต่ในช่วง พ.ศ. 2544 - 2549 รัฐบาลของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร เข้ามาบริหารประเทศและได้รับการยอมรับจากประชาชนเป็นอย่างมาก จนสามารถที่จะ

บริหารประเทศครบ 4 ปี พร้อมทั้งสามารถจัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวได้เป็นครั้งแรกของประเทศไทย จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าผลของนโยบายที่นำมาปฏิบัตินั้นมีผลต่อเสถียรภาพของรัฐบาลค่อนข้างมาก รัฐบาลของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ก็เป็นอีกรัฐบาลหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงผลของนโยบายที่นำมาปฏิบัติ ซึ่งสามารถถ่ายทอดผ่านการ์ตูน 4 ภาพ คือ

ภาพที่ 1 และ ภาพที่ 2 สะท้อนผลของนโยบายที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ตรงจุดได้ เนื่องจากการแจกเงิน 2,000 บาท ครั้งเดียว ไม่สามารถแก้ไขปัญหของประชาชนที่มีมากมายได้ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ค่าหอพัก หนี้ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในระบบ และ หนี้ค่ามือถือ เป็นต้น ซึ่งหนี้สินดังกล่าวเป็นปัญหาของประชาชนที่ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไข แต่เงิน 2,000 บาท นั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ โดยมองว่าเป็นการใช้งบประมาณไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งที่รัฐบาลขาดความสามารถในการหางบประมาณมาเพิ่มเติมและท้ายที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อสถานการณ์การเงินการคลังของประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดนโยบายสาธารณะ ที่ว่าด้วย ขั้นตอนของนโยบายสาธารณะ ข้อหนึ่งที่ว่า ขั้นตอนประเมินผลของนโยบาย (Appraising) เมื่อมีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติแล้ว สิ่งที่จะต้องดำเนินการก็คือการประเมินผลว่าการดำเนินนโยบายได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งก็มักจะมีการกำหนดหน่วยงานเฉพาะขึ้นมาทำหน้าที่ในการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย (ปธาน สุวรรณมงคล 2548: 80) จากแนวคิดดังกล่าว สามารถมองผลการประเมินการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ว่า ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน

ภาพที่ 3 และ ภาพที่ 4 สะท้อนผลของนโยบายอาจนำไปสู่การทุจริตในรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หลายโครงการ แต่รัฐบาลไม่สามารถที่จะปราบปรามปัญหาการทุจริตภายในรัฐบาลได้ สอดคล้องกับแนวคิดการคอร์รัปชันขนาดใหญ่ (big corruption) ซึ่งมักเป็นการคอร์รัปชันโดยเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่รับเงินในรูปของสินบนหรือค่า “คอมมิชชั่น” เป็นจำนวนสูง การคอร์รัปชันเช่นนี้มีการเกี่ยวข้องกับโครงการขนาดใหญ่ เช่น การก่อสร้างหรือการจัดซื้อครุภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่มีราคาสูง บริษัทที่รับเหมาก่อสร้างหรือขายครุภัณฑ์ดังกล่าว อาจจ่ายเงินให้กับผู้ที่มีอำนาจในการอนุมัติในวงเงินที่สูงและอาจจ่ายในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเอาไปเข้าบัญชีในธนาคารต่างประเทศที่เปิดไว้อย่างลับ ๆ กรณีโครงการทั้ง 3 โครงการของรัฐบาล เช่น โครงการชุมชนพอเพียง โครงการไทยเข้มแข็ง และ โครงการมาบตาพุด ผลของนโยบายทั้ง 3 โครงการ สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว ซึ่งมีข้อมูลการทุจริตในการดำเนินการของรัฐบาล แต่ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่ามีการทุจริตในโครงการดังกล่าว เพื่อที่จะเอาผิดกับผู้ที่ทุจริตในโครงการมาลงโทษ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 รัฐบาล ควรจะให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมือง แม้ว่า การนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจะนำเสนอผ่านทางการ์ตูน แต่การนำเสนอก็จะเป็นเหมือนกระจกสะท้อนแนวคิดทางการเมืองอีกรูปแบบหนึ่ง การนำเสนอ นั้นสามารถโน้มน้าวให้คนที่ติดตามผลงานของเขาค่อยตามความคิดเขาได้ และความคิดดังกล่าวก็อาจจะนำมาจาก การรับฟังกลุ่มบุคคลหลาย ๆ กลุ่ม แล้วนำมาเขียนเป็นการ์ตูนการเมือง รัฐบาลควรที่จะรับฟังเพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารงานและเป็นการสะท้อนถึงแนวคิดที่มีต่อรัฐบาลในอีกมุมมองหนึ่งของสื่อการเมือง

3.1.2 ประชาชน ประชาชนก็ควรนำผลการวิจัยไปศึกษา เพื่อให้เรียนรู้การเมืองในหลาย ๆ มิติ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจการเมืองในอีกมุมมองหนึ่ง โดยมองการ์ตูนการเมืองเป็นสื่อทางการเมืองที่น่าสนใจอีกสื่อหนึ่ง

3.1.3 การเผยแพร่ ควรนำการ์ตูนการเมืองไปเผยแพร่ในสื่ออื่น ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ หรือ จัดทำเป็นหนังสือรวมภาพการ์ตูนการเมือง เป็นต้น แต่การนำเสนอข้อมูลควรที่จะเป็นกลางในทางการเมือง และสามารถที่จะใช้เป็นสื่อในการศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมืองได้ เพื่อประโยชน์ของผู้ที่สนใจศึกษาประวัติศาสตร์การเมืองต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาเนื้อหาสาระการ์ตูนการเมืองของนักเขียนการ์ตูนการเมืองจากสื่อหนังสือพิมพ์อื่น ๆ ต่อไป

3.2.2 ควรศึกษาผลกระทบของการ์ตูนการเมืองมีผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐบาล หรือ ประชาชน เป็นต้น

3.2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบกับการ์ตูนการเมืองฉบับอื่น

3.2.4 ควรศึกษาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ทางการเมือง

3.2.5 ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการ์ตูนการเมือง

3.2.6 ควรศึกษาประเด็นสาธารณะอื่น ๆ ที่นำเสนอผ่านการ์ตูนการเมือง